

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/30/EL,

12. juuni 2013,

milles käsitletakse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutust ja millega muudetakse direktiivi 2004/35/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 191 sätestatakse keskkonna säilitamise, kaitsmise ja selle kvaliteedi parandamise ning loodusressursside kaalutletud ja mõistliku kasutamise eesmärgid. Selles kehtestatakse kohustus, et kõigi liidu meetmetega peab kaasnema kaitstuse kõrge tase, mis rajaneb ettevaatusprintsibil ja põhimõtetel, mille järgi on vaja võtta ennetusmeetmeid ja keskkonnanahjustus heastada eeskätt kahjustuse kohas, saastaja peab aga maksma.

(2) Käesoleva direktiivi eesmärk on vähendada võimalikult suures ulatuses avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuste esinemist ja tagajärgi, tugevdades seeläbi merekeskkonna ja rannikualade majanduse kaitset reostuse eest, kehtestades miinimumtingimused avamerel toimuvate nafta ja gaasi ohutute uuringute ja ohutu tootmise tagamiseks, samuti piirata võimalikke häireid liidusiseses energiatootmises ja parandada õnnetuse korral käivituvaid reageerimismehhanisme.

(3) Direktiivi ei peaks kohaldama mitte üksnes tulevaste avamere nafta- ja gaasirajatiste ja protsesside suhtes, vaid üleminekukorra alusel ka olemasolevate rajatiste suhtes.

(4) Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetused toovad tõenäoliselt kaasa hävitavaid ja pöördumatuid tagajärgi mere- ja rannikukeskkonnale ning avaldavad olulist negatiivset mõju rannikualade majandusele.

(5) Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud õnnetused, ennekõike 2010. aastal aset leidnud õnnetus Mehhiko lahel, on suurendanud üldsuse teadlikkust avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud riskidest ning on ajendanud läbi vaatama selliste protsesside ohutusele suunatud poliitikaid. Komisjon algatas avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside läbivaatamise ja väljendas oma esialgset seisukohta nende ohutuse kohta oma 13. oktoobri 2010. aasta teatises „Avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemid“. Euroopa Parlament võttis vastu kaks selletemalist resolutsiooni – 7. oktoobril 2010 ja 13. septembril 2011. Liikmesriikide energeetikaministrid väljendasid oma vaateid nõukogu 3. detsembri 2010. aasta järeldustes.

(6) Nafta või gaasi ammutamine avamerel on seotud väga suure suurõnnetuste riskiga. Avamerereostuse ohtu vähendades peaks käesolev direktiiv seega aitama kaasa avamere kaitse tagamisele ja ennekõike hea keskkonnanõuetega saavutamisele või säilitamisele hiljemalt aastaks 2020, nagu on eesmärgina sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivis 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) ⁽³⁾.

(7) Direktiivi 2008/56/EÜ üheks keskseks eesmärgiks on tegeleda kõigi merekeskkonnaga seotud tegevusalade kumulatiivsete mõjudega ning see on integreeritud merenduspoliitika keskkonnavalaseks tugisambaks. Nimeetatud poliitika hõlmab ka avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, sest selle poliitika raames nõutakse, et iga majandusharu erihuvid tuleb siduda üldise sihiga tagada terviklik arusaam ookeanidest, meredest ja rannikualadest, et arendada mereala ruumilise planeerimise ja merealaste teadmiste kasutamise abil välja ühtne merekäsitlus, mis sisaldab kõiki majandus-, keskkonna- ja sotsiaal- aspekte.

⁽¹⁾ ELT C 143, 22.5.2012, lk 125.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 21. mai 2013. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 10. juuni 2013. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

- (8) Avamere nafta ja gaasi tööstusettevõtted paiknevad mitmetes liidu piirkondades ja plaanis on uued sellealased piirkondlikud arendused liikmesriikide avamerevetes, sest tehnoloogilised uuendused võimaldavad puurida keerulises keskkonnas. Nafta ja gaasi avameretootmisel on märkimisväärne osakaal liidu energiavarustuse kindluse tagamises.
- (9) Kehtiv avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutust liidus reguleeriv õigusraamistik on lahknev ja killustunud ning praegused tööstuse ohutusalsed tavad ei anna täiesti piisavat kindlust väita, et avamerel õnnetuse toimumise tõenäosus liidus on viidud miinimumini ja et liikmesriikide avamerevetes toimuva õnnetuse korral leitakse õigeaegselt tõhusaim lahendus. Praeguse vastutuskorra alusel ei ole vastutajat võimalik alati täpselt kindlaks teha ja viimane ei pruugi olla võimeline või kohustatud maksma kinni kõiki kulusid kahju eest, mida ta põhjustas. Enne avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside alustamist peaks vastutaja olema alati täpselt kindlaks tehtav.
- (10) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivile 94/22/EÜ (süsi vesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmis- ning kasutamistingimuste kohta) ⁽¹⁾ tohib liidus tegeleda avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega selleks antud loa alusel. Seepärast peab luba väljastav asutus hindama leiu-kohtade uurimiseks ja tootmiseks ainuõigust soovivate taotlejate puhul tehnilisi ja rahalisi riske ning vajaduse korral ettevõtja varasemat tegevust. Loaomaniku tehnilise ja rahalise suutlikkuse hindamisel peab luba väljastav asutus väga põhjalikult hindama ka loaomaniku suutlikkust tagada igas mõeldavas olukorras katkematu, ohutu ja tõhus tegevus. Vastavalt direktiivile 94/22/EÜ peavad liikmesriigid luba taotlejate ettevõtjate finantssuutlikkuse hindamisel kontrollima, et sellised ettevõtjad on esitanud asjakohased tõendid, et on võetud või võetakse piisavad meetmed suurõnnetuste korral vastutuse katmiseks.
- (11) Tuleb täpsustada, et direktiivi 94/22/EÜ kohasteks avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks loa saanud ettevõtjad on ühtlasi vastutavad ettevõtjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ (keskkonnastatusest keskkonnanahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta) ⁽²⁾ tähenduses, kellel ei ole lubatud delegerida vastutust selles vallas oma kolmandast isikust lepingupartneritele.
- (12) Kuna direktiivi 94/22/EÜ kohased üldised load tagavad loaomanikele ainuõigused nafta või gaasi uuringuteks ning tootmiseks kindlal loaga hõlmatud alal, peaksid liikmesriikide eksperdid teostama pidevat regulatiivset järelevalvet avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside üle kõnealusel alal, eesmärgiga tagada tõhus kontroll, et hoida ära suurõnnetused ning piirata nende tagajärgi inimestele, keskkonnale ja energiavarustuse kindlusele.
- (13) Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse tohivad läbi viia ainult loaomaniku või luba väljastava asutuse poolt määratud käitajad. Käitaja võib olla kolmas isik, loaomanik või üks loaomanikest, sõltuvalt kaubanduskokkulepetest või siseriiklikest haldusnõuetest. Käitaja peaks alati olema ettevõtja, kellel on põhivastutus protsesside ohutuse eest ning ta peaks olema igal ajal pädev sellega seoses tegutsema. Kõnealune roll muutub sõltuvalt loaga hõlmatud tegevuse konkreetselt etapist. Seepärast on käitaja roll käitada uuringute etapis puurauku ja tootmise etapis tootmisrajatist. Peaks olema võimalik, et puurauku käitaja uuringute etapis ja tootmisrajatise käitaja tootmise etapis oleks kindlal loaga hõlmatud alal sama ettevõtja.
- (14) Käitajad peaksid vähendama suurõnnetuse riski nii väikeks kui praktiliselt teostatav, kuni määraneni, kus edasise riskivähendamise kulud oleksid täiesti ebaproportsionaalsed võrreldes sellisest vähendamisest saadava kasuga. Riskivähendusmeetmete praktiline teostatavus tuleks seoses uute teadmiste ja tehnoloogia arenguga regulaarselt üle vaadata. Selle hindamisel, kas ajakulu, jõupingutused ning seonduvad kulud on täiesti ebaproportsionaalsed võrreldes edasisest riskivähendamisest saadava kasuga, tuleks silmas pidada kas parimate tavade riskitasemed on kooskõlas alustatud tegevusega.
- (15) Oluline on tagada, et üldsusel oleks võimalik õigeaegselt ja tõhusalt osaleda selliste protsesside üle otsustamises, mis võivad oluliselt mõjutada keskkonda liidus. See poliitika on kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega, nagu ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioon ⁽³⁾ (Ärhusi konventsioon). Ärhusi konventsiooni artiklis 6 sätestatakse üldsuse kaasamine otsuste tegemisse, mis on seotud konventsiooni I lisas loetletud tegevustega ning muude tegevustega, mida ei ole kõnealusel lisas loetletud, kuid millel võib olla oluline mõju keskkonnale. Ärhusi konventsiooni artiklis 7 nõutakse üldsuse kaasamist keskkonnaküsimustega seotud kavadesse ja programmidesse.

⁽¹⁾ EÜT L 164, 30.6.1994, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

⁽³⁾ ELT L 124, 17.5.2005, lk 4.

- (16) Asjakohased nõuded on olemas liidu õigusaktides seoses kavade ja projektide arendamisega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivis 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta, ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivis 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse, ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsember 2011. aasta direktiivis 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽³⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiivis 2012/18/EL ohtlike ainete seotud suurõnnetuse ohu ohjeldamise kohta ⁽⁴⁾. Siiski ei hõlma kehtivad liidu nõuded üldsuse kaasamise kohta kõiki avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside uuringuid. See kehtib eelkõige otsuste puhul, mille eesmärk on või mille tulemusena võib alustada uuringuid tootmisvälisest rajatisest lähtuvalt. Sellistel uuringutel võib siiski teatud asjaoludel olla oluline mõju keskkonnale ja otsustetegemisele ning seetõttu tuleks nende puhul vastavalt Århusi konventsiooni nõuetele üldsus kaasata.
- (17) Liidus on juba näiteid liikmesriikide headest standarditest avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside õiguslikul reguleerimisel. Neid ei kohaldata liidus aga ühtlaselt ning mitte ükski liikmesriik ei ole lülitanud veel kõiki parimaid reguleerimistavasid oma õigusesse, et hoida ära suurõnnetusi või piirata nende tagajärgi inimeste elule ja tervisele ning keskkonnale. Parimad reguleerimistavad on vajalikud selleks, et saavutada tulemuslik reguleerimine, mis tagab kõrgeimad ohutusstandardid ja kaitseb keskkonda, ning mis on võimalik saavutada muu hulgas seotud ülesannete viimisega ühe pädeva asutuse vastutusse, kes võib kasutada ühe või mitme riikliku asutuse ressursse.
- (18) Vastavalt nõukogu 3. novembri 1992. aasta direktiivile 92/91/EMÜ puurides maavarasid kaevandavate tööstuste töötajate ohutuse ja tervisekaitse tõhustamise miinimumnõuete kohta (üheteistkümnnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) ⁽⁵⁾ tuleks töötajate ja/või nende esindajatega konsulteerida tööohutuse ja tervishoiuga seotud küsimustes ning lubada neil osaleda aruteludes, kus käsitletakse kõiki tööohutuse ja tervishoiuga seotud küsimusi. Lisaks näevad liidu parimad tavad ette, et liikmesriigid kehtestavad ametlikud kolmepoolse konsultatsiooni mehhanismid, mis hõlmavad pädevat asutust, käitajaid ja omanikke ning töötajate esindajaid. Sellise ametliku konsultatsiooni näide on Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kolmepoolsete konsultatsioonide (rahvusvahelised tööalased standardid) konventsioon aastast 1976 (nr 144).
- (19) Liikmesriigid peaksid tagama, et pädeval asutusel on liikmesriigi tagatud õigusjõud ja piisavad vahendid tõhusate, proportsionaalsete ja läbipaistvate täitemeetmete võtmiseks, sealhulgas vajadusel protsesside peatamiseks, kui käitaja või omanik ei taga rahuldavat tulemuslikkust ohutuse ja keskkonnakaitse osas.
- (20) Tuleks tagada pädeva asutuse sõltumatus ja objektiivsus. Sellega seoses näitavad suurõnnetustest saadud kogemused selgelt, et liikmesriigi haldusalaste pädevuste korraldusega saab vältida huvide konflikte, eraldades üksteisest selgelt reguleerivad ülesanded, sealhulgas nende raames tehtud ohutuse ja keskkonnaalased otsused, ning reguleerivad ülesanded, mis on seotud avamere loodusvarade majandusliku arendamisega, sealhulgas lubade andmise ja tulude haldamisega. Selliseid huvide konflikte saab kõige paremini vältida pädeva asutuse täieliku eraldamisega sellise avamere loodusvarade majandusliku arendamisega seotud ülesannetest.
- (21) Pädeva asutuse täielik eraldamine avamere loodusvarade majanduslikust arendamisest võib olla ebaproportsionaalne, kui avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ulatus liikmesriigis on väike. Sellisel juhul eeldatakse, et asjaomane liikmesriik võtab selleks sobivaimad muud meetmed, et tagada pädeva asutuse sõltumatus ja objektiivsus.
- (22) Vajatakse eriõigusakte, et käsitleda avamere nafta- ja gaasitööstusega seotud suurõnnetusohte, eriti seoses protsessi ohutuse, süsivesinike ohutu ladustamise, ehitusliku terviklikkuse, tulekahjude ja plahvatuste ärahoidmise, evakueerimise, põgenemise ja päästmisega ning sellega, et piirata suurõnnetuse keskkonnatagajärgede ulatuslikkust.
- (23) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira muude liidu õigusaktide nõuete kohaldamist, eriti töötajate tööohutuse ja tervishoiu valdkonnas, eelkõige nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta ⁽⁶⁾ ning direktiiv 92/91/EMÜ.

⁽¹⁾ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30.

⁽²⁾ ELT L 156, 25.6.2003, lk 17.

⁽³⁾ ELT L 26, 28.1.2012, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 197, 24.7.2012, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 348, 28.11.1992, lk 9.

⁽⁶⁾ EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.

- (24) Avamerel töötades tuleb tegevust läbi viia nii paiksetel kui ka teisaldatavatel rajatistel ning uuringute ja tootmise kogu olelusringi tuleb kohaldada alates rajatiste projekteerimisest kuni nende sulgemiseni ja käitamisest täieliku loobumiseni.
- (25) Praegu teada olevad parimad tavad avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside alases suurõnnetuste ennetamises on rajatud eesmärkide püstitamisele tuginevale lähenemisviisile ning soovitud tulemuse saavutamisele põhjaliku riskihindamise ja usaldusväärsete juhtimissüsteemide kaudu.
- (26) Liidu parimate tavade kohaselt julgustatakse käitajaid ja omanikke kehtestama tõhusat ettevõttesisest ohutus- ja keskkonnapoliitikat ning seda kõikehõlmava ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemi ja hädaolukordade lahendamise plaani raames ellu viima. Käitajad ja omanikud peaksid selleks, et võtta sobivaid meetmeid suurõnnetuste ennetamiseks, määrama laiapõhjaliselt ja süstemaatiliselt kindlaks kõikvõimalikud suurõnnetusstsenaariumid seoses kõikide ohtlike protsessidega, mida konkreetsel rajatisel võidakse teostada, hõlmates suurõnnetuse mõju keskkonnale. Nimetatud parimate tavadega nõutakse ka suurõnnetuse tõenäosuse ja selle tagajärgede ning seega suurõnnetuse riski ning samuti selle ennetamiseks ja hädaolukordade lahendamiseks vajalike meetmete hindamist juhiks, kui suurõnnetus peaks kõigele vaatamata juhtuma. Riskihindamine ja suurõnnetusohu ennetamise kord peaksid olema selgelt määratletud ja koondatud suurõnnetusohu aruandesse. Suurõnnetusohu aruanne peaks täiendada direktiivis 92/91/EMÜ osutatud töötervishoiu ja tööohutuse dokumenti. Suurõnnetusohu aruande koostamise asjakohastes etappides tuleks konsulteerida töötajatega. Suurõnnetusohu aruannet peaks pädev asutus põhjalikult hindama ja selle heaks kiitma.
- (27) Et säilitada liikmesriikide avamerevetes suurõnnetuseohu kontrolli tõhusus, tuleks suurõnnetusohu aruande koostamisel ja muutmisel arvestada kõigi märkimisväärsete aspektidega tootmisrajatise olelusringis, sealhulgas projekteerimise, käitamise, teiste rajatistega kombineeritud käitamisega, sellise rajatise ümberpaigutamisega liikmesriigi avamerevetes, suuremate muudatuste ning käitamisest lõplikult loobumisega. Sarnaselt tuleks suurõnnetusohu aruanne koostada tootmisväliste rajatiste kohta ning seda tuleks vajadusel muuta rajatise oluliste muudatuste arvessevõtmiseks. Liikmesriikide avamerevetes ei tohiks rajatist käitada ilma, et pädev asutus pole heaks kiitnud käitaja või omaniku esitatud suurõnnetusohu aruannet. Suurõnnetusohu aruande heakskiitmine pädeva asutuse poolt ei tähenda suurõnnetusohu ohjamise vastutuse üleandmist käitajalt või omanikult pädevale asutusele.
- (28) Puuraukude käitamine peaks toimuma üksnes rajatises, millel on tehnilised võimalused kõikmõeldavate ohtude ohjamiseks puuraugu asukohas ning mille suurõnnetusohu aruanne on heaks kiidetud.
- (29) Lisaks sobiva rajatise kasutamisele peaks käitaja koostama üksikasjalikud projekteerimis- ja käitamiskavad, mis arvestavad iga puuraugu iseloomulike asjaolude ja ohtudega. Kooskõlas liidu parimate tavadega peaks käitaja nägema ette puuraugu projekti sõltumatu eksperdihindamist. Käitaja peaks saatma pädevale asutusele puuraugu projekti käsitleva teatise, jättes asutusele piisavalt aega vajalike meetmete võtmiseks seoses puuraugu kavandatud käitamisega. Liikmesriigid võivad puuraugu käitamise alustamiseks kehtestada rangemad siseriiklikud nõuded.
- (30) Et tagada rajatiste projektide ohutus ja pidev ohutu tegevus, nõutakse tööstuselt selliste parimate tavade järgimist, mis on määratletud tunnustatud standardites ja juhistes. Neid standardeid ja juhiseid tuleks uute teadmiste ja avastuste tulemusel ajakohastada, et tagada pidev areng. Käitajad, omanikud ja pädevad asutused peaksid tegema omavahel koostööd, et kehtestada uusi või täiendatud standardeid ja juhiseid, võttes arvesse Deepwater Horizoni õnnetusest ja muudest suurõnnetustest saadud kogemusi. Pidades silmas seatud prioriteete, peaks uute või täiendatud standardite ja juhiste koostamine algama viivitamata.
- (31) Arvestades avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside keerukust, nõutakse käitajatelt ja omanikelt, et nad kasutaksid parimate tavade rakendamisel rajatise kogu olelusringi vältel ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide sõltumatu kontrollimise kava, tootmis- ja paiksete rajatiste puhul ka projekteerimisetapis.
- (32) Sel ajal kui teisaldatavad avamere puurplatvormid viiakse ühest asukohast teise, käsitatakse neid laevadena ning nende suhtes kohaldatakse rahvusvahelisi merenduskonventsioone, eelkõige rahvusvahelist konventsiooni inimelude ohutusest merel (SOLAS), rahvusvahelist konventsiooni laevade põhjustatud merereostuse vältimise kohta (MARPOL) või teisaldatavate avamere puurplatvormide ehitamise ja varustuse koodeksi (MODU Code) kohaldatavas versioonis sätestatud samaväärseid standardeid. Selliste teisaldatavate avamere puurplatvormide suhtes kohaldatakse avamerevetes teisaldamise ajal samuti liidu õigust, mis käsitleb sadamariigi kontrolli ja lipuriigi nõuete täitmist. Käesolevas direktiivis käsitletakse selliseid platvorme, kui need on paigaldatud avamerevetesse puurimiseks, tootmiseks või muudeks avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud tegevusteks.

- (33) Suurõnnetusohu aruanne peaks muu hulgas võtma arvesse keskkonnanariske, sealhulgas rajatiste vastupidavust kliimatingimuste ja -muutuse pikaajalisele mõjule. Võttes lisaks arvesse, et avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid ühes liikmesriigis võivad avaldada ulatuslikku kahjulikkust keskkonnamõju teises liikmesriigis, on vaja kehtestada ja kohaldada erisätteid kooskõlas UNECE piiriülese keskkonnamõju hindamise konventsiooniga, mis sõlmiti 25. veebruaril 1991. aastal Espoos (Soome). Avamereveesid omavad liikmesriigid, kes ei tegele avamere nafta- ja gaasiammutamisega, peaksid määrama kontaktpunktid vastava tõhusa koostöö lihtsustamiseks.
- (34) Käitajad peaksid liikmesriike suurõnnetuse toimumise või toimumise ohu korral viivitamata teavitama, et asjaomane liikmesriik saaks võtta asjakohased meetmed. Seetõttu peaks käitajad teatise olema märgitud sobivad ja piisavad andmed toimunud või toimuda võiva suurõnnetuse asukoha, ulatuse ja laadi kohta, käitajad enda lahenduste kohta ning halvima võimaliku stsenaariumi, sealhulgas piiriülese mõju võimaluse kohta.
- (35) Et tagada tõhus reageerimine hädaolukorras, peaksid käitajad koostama iga asukohaga kohandatud käitisesisesed hädaolukordade lahendamise plaanid, mis põhinevad suurõnnetusohu aruandes määratletud riski- ja ohustenaariumidel, esitama need oma pädevale asutusele ning hoidma alal ressursse, mis tagavad vajaduse korral plaanide nõuetekohase jõustamise. Teisaldatava avamere puurplatvormi puhul peab käitaja tagama, et omaniku rajatise käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaani muudetakse vastavalt vajadusele, et see plaan oleks kohaldatav konkreetses asukohas ja käitamissohtude suhtes. Sellised muudatused peaksid sisalduma puurraugu käitamise teatise. Hinnata tuleks piisavate hädaolukorra lahendamiseks vajalike vahendite olemasolu, pidades silmas nende õnnetuskohas kasutamise võimalust. Käitajad peaksid tagama hädaolukorra lahendamiseks vajalike vahendite kasutamismõeldavuse ja tõhususe ning neid korrapäraselt testima. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib hädaolukorra lahendamise kord tugineda hädaolukordade lahendamiseks vajalike seadmete, nagu puurkaevu sulgemise seadmete ja muude vahendite kiirkorras transportimisele kaugel asuvatesse asukohtadesse.
- (36) Ülemaailmne parim tava nõuab looamanikelt, käitajatelt ja omanikelt põhivastutuse võtmist oma tegevusest tekkivate riskide ohjamise eest, sealhulgas protsesside puhul, mida teostavad nende eest töövõtjad, ning kehtestama ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika raames mehhanismid ja ettevõtte isevastutuse kõrgeimal tasemel, et rakendada nimetatud poliitikat järjepidevalt kogu oma tegevuses nii liidus kui ka väljaspool liitu.
- (37) Vastutustundlikelt käitajatelt ja omanikelt tuleks eeldada parimate tavade ja standardite järgimist oma tegevuses kõikjal maailmas. Selliste parimate tavade ja standardite järjepidev järgimine peaks liidus muutuma kohustuslikuks ja on soovitav, et liikmesriigi territooriumil registreeritud käitajad ja omanikud kohaldaksid väljaspool liikmesriigi avamereveet tegevuses ettevõttesisest suurõnnetuste ennetamise poliitikat sellises ulatuses, kui kehtiv siseriiklik õigusraamistik seda võimaldab.
- (38) Tunnistades, et ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika elluviimine väljaspool liitu ei pruugi olla võimalik, peaksid liikmesriigid tagama, et käitajad ja omanikud hõlmavad oma ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika dokumentides oma väljaspool liitu aset leidvaid nafta- ja gaasiammutamisprotsesse.
- (39) Teave väljaspool liitu toimunud avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuste kohta võib aidata paremini aru saada õnnetuste võimalikest põhjustest, saada olulisi kogemusi ja arendada õigusraamistikku. Seetõttu peaksid kõik liikmesriigid, sealhulgas sisemaariikidest liikmesriigid ja liikmesriigid, kellel on küll avamereveed, kuid kes ei tegele avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside või lubade väljastamisega, nõudma oma territooriumil registreeritud ettevõtjatega seotud väljaspool liitu toimunud suurõnnetuste kohta aruandeid ning jagama asjaomast teavet liidu tasandil. Aruandlusnõuded ei tohiks takistada hädaolukorra lahendamist või õnnetusega seotud kohtumenetlust. Selle asemel peaks tähelepanu pöörama õnnetuse tähtsusele liidu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutuse edasise suurendamise seisukohalt.
- (40) Liikmesriigid peaksid eeldama, et käitajad ja omanikud teevad vastavalt parimatele tavadele tõhusat koostööd pädeva asutusega, toetavad pädeva asutuse parimaid reguleerimistavasid ja tagavad ennetavalt kõrgeima ohutustaseme, mis hõlmab vajaduse korral käitamise peatamist ilma pädeva asutuse sekkumise vajaduseta.
- (41) Et mitte ükski vajalik ohutusprobleem ei jääks käsitlemata ega tähelepanuta, on oluline kehtestada ja innustada kasutama asjakohaseid vahendeid sellistest probleemidest konfidentsiaalseks teavitamiseks ja teavitajate kaitsmiseks. Kuna liikmesriigid ei saa väljaspool liitu eeskirju jõustada, peaksid nimetatud vahendid võimaldama teavitada väljaspool liitu toimuvates nafta- ja gaasiammutamisprotsessides osalevate isikute mureküsimustest.
- (42) Võrreldavate andmete jagamist liikmesriikide vahel peetakse keeruliseks ja ebausaldusväärseks, kuna puudub liikmesriikideülene ühine andmearuandlusvorm. Liikmesriikide teavitamiseks ühise andmearuandlusvormi sisseadmine käitajate ja omanike jaoks tagaks viimaste

ohutus- ja keskkonnavalase tegevuse läbipaistvuse ning annaks üldsusele juurdepääsu liiduülesele asjaomasele võrreldavale ohutusteabele avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside kohta ning võimaluse osaleda suurõnnetustest ja õnnetusohhtlikest olukordadest saadud kogemuste jagamises.

(43) Selleks et tagada ühetaolised tingimused teabevahetuseks ja julgustada avamere nafta ja gaasi sektorit olema oma tegevuses läbipaistev, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused seoses jagatava ja avalikustatava teabe vormi ja üksikasjadega. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ⁽¹⁾.

(44) Asjaomaste rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust, võttes arvesse, et need aktid on peamiselt ainult praktilise iseloomuga. Seetõttu ei oleks kontrollimenetluse kohaldamine õigustatud.

(45) Selleks et soodustada üldsuse usaldust kogu liidus toimuva avamere nafta- ja gaasiammutamistegevuse usaldusväärsuse ja terviklikkuse vastu, peaksid liikmesriigid esitama komisjonile korrapäraseid tegevus- ja juhtumiaruandeid. Komisjon peaks avaldama korrapäraseid aruandeid selle kohta, millisel tasandil on toimunud liidu tegevus ning kuidas on arenenud avamere nafta ja gaasi sektori ohutus- ja keskkonnanäitajad. Liikmesriigid peaksid teavitama viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike, kelle territooriumi või avamereveett suurõnnetus mõjutab, samuti asjaomast üldsust, suurõnnetusest.

(46) Kogemused on näidanud, et pädeva asutuse ja käitaja ning omaniku vahelise avatud dialoogi edendamiseks on vaja tagada tundlike andmete konfidentsiaalsus. Seepärast peaks dialoog käitaja ja omaniku ning kõigi liikmesriikide vahel põhinema sellekohastel kehtivatel rahvusvahelistel õigusaktidel ja liidu õigusel, mis käsitleb juurdepääsu keskkonnateabele, mille suhtes kehtivad ohutus- ja keskkonnakaitse kohustuslikud nõuded.

(47) Avameretegevust reguleerivate pädevate asutuste koostöö olulisust tõestab selgelt Põhjamerel toimuvat tegevust reguleerivate pädevate asutuste foorumi ja rahvusvahelise reguleerivate asutuste foorumi tegevus. Samasugune

koostöö kogu liidus toimub avamere nafta- ja gaasiammutamise Euroopa Liidu asutuste rühma (EUOAG) ⁽²⁾ nimelise ekspertgrupi raames, mille ülesanne on edendada tõhusat koostööd liikmesriikide valdkondlike esindajate ja komisjoni vahel, sealhulgas jagada parimaid tavasid ja operatiivteavet, kehtestada prioriteetid standardite tõstmiseks ja anda komisjonile soovitusi õigusloomereformi läbiviimiseks.

(48) Hädaolukordade lahendamist ja kriisikavade koostamist suurõnnetuste puhuks tuleks tõhustada liikmesriikide ning liikmesriikide ja avamere nafta ja gaasi tööstuse vahelise süsteemse ja planeeritud koostöö kaudu, samuti jagades võrreldavaid hädaolukordade lahendamise vahendeid, sealhulgas eksperditeadmisi. Lahendamise ja kavade koostamise käigus tuleks võimaluse korral kasutada ka liidus olemas olevaid ressursse ja tugimehhanisme, eriti määrusega (EÜ) nr 1406/2002 ⁽³⁾ loodud Euroopa Meresõiduohutuse Ameti („amet”) ja nõukogu otsusega 2007/779/EÜ, Euratom ⁽⁴⁾ loodud liidu kodanikukaitse mehhanismi vahendusel. Samuti peaksid liikmesriigid saama taotleada ametilt täiendavat abi liidu kodanikukaitse mehhanismi kaudu.

(49) Vastavalt määrusele (EÜ) nr 1406/2002 loodi amet, et tagada liidus meresõiduohutuse ning laevade põhjustatud merereostuse ennetamise kõrge, ühetaoline ja tõhus tase ning samuti, et tagada nafta- ja gaasirajatiste põhjustatud merereostuse tõrje.

(50) Käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste rakendamisel tuleks võtta arvesse asjaolu, et liikmesriikide suveräänsuse või suveräänsete õiguste ja jurisdiktsiooni alla kuuluv mereala moodustab lahutamatu osa direktiivi 2008/56/EÜ artikli 4 lõikes 1 sätestatud neljast merepiirkonnast, milleks on Läänemeri, Atlandi ookeani kirdeosa, Vahemeri ja Must meri. Seepärast peaks liit esmajärjekorras tugevdama koostööd kolmandate riikidega, kelle suveräänsuse või suveräänsete õiguste ja jurisdiktsiooni alla kuuluvad merealad asuvad samuti loetletud piirkondades. Asjaomased koostööraamistikud hõlmavad piirkondlikke merekonventsioone direktiivi 2008/56/EÜ artikli 3 punkti 10 tähenduses.

(51) Vahemere osas on võetud seoses käesoleva direktiiviga vajalikud meetmed liidu ühinemiseks nõukogu otsusega

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

⁽²⁾ Komisjoni 19. jaanuari 2012. aasta otsus, millega asutatakse avamere nafta- ja gaasiammutamise Euroopa Liidu asutuste rühm (ELT C 18, 21.1.2012, lk 8).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1406/2002, millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 1).

⁽⁴⁾ ELT L 314, 1.12.2007, lk 9.

77/585/EMÜ⁽¹⁾ sõlmitud Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsiooni („Barcelona konventsioon”) protokolliga, mis käsitleb Vahemere kaitset mandrilava, merepõhja ja selle aluspinnase uurimisest ja kasutamise tuleneva reostuse eest⁽²⁾ („avamere protokoll”).

- (52) Arktika akvatoorium on liidu jaoks erilise tähtsusega naabermerekeskkond ning sellel on tähtis osa kliimamuutuse leevendamisel. Arktika akvatooriumiga seotud tõsised keskkonnaprobleemid nõuavad eritähelepanu, et tagada Arktika keskkonna kaitse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside, sealhulgas uurimise eest, võttes arvesse suurõnnetuste riski ja vajadust tõhusa reageerimise järele. Arktika Nõukogu liikmetest liikmesriike innustatakse edendama selles haavatavas ja ainulaadses ökosüsteemis aktiivselt kõrgeimaid keskkonnanohutuse standardeid, näiteks luues rahvusvahelised vahendid Arktika merekeskkonna naftareostuse ennetamiseks, selleks valmisolekuks ja sellele reageerimiseks ning tuginedes muu hulgas Arktika Nõukogu loodud rakkerühma tööle ning olemasolevatele Arktika Nõukogu suunistele nafta ja maagaasi kohta avamerel.
- (53) Käitiseväliste hädaolukordade lahendamise riiklikud plaanid peaksid rajanema riskihindamisel ning võtma arvesse asjaomastes avamerevetes asuvate rajatiste suurõnnetusohu aruandeid. Liikmesriigid peaksid suurõnnetuste ohjamiseks koostatud asukohtadega kohandatud hädaolukorra lahendamise plaanide puhul arvestama kõige ajakohasemate riskide hindamise ja kaardistamise suunistega katastroofide ohjamiseks, mille on koostanud komisjon.
- (54) Tõhus hädaolukorra lahendamine nõuab käitaja ja omaniku viivitamatut tegutsemist ning tihedat koostööd liikmesriikide hädaolukordade lahendamise organisatsioonidega, kes koordineerivad vastavate lisaressursside kasutusele võtmist, kui vahejuhtumite areng seda nõuab. Samuti tähendab hädaolukorra lahendamine hädaolukorra põhjalikku uurimist, mis peab käivituma niipea kui võimalik, et tagada teabe ja tõendusmaterjali võimalikult väike kadu. Pärast õnnetusjuhtumit peavad liikmesriigid tegema vajalikud järeldused ja võtma kõik vajalikud meetmed.
- (55) Väga oluline on, et kogu asjakohane teave, sealhulgas tehnilised andmed ja parameetrid, oleks hilisema uurimise jaoks kättesaadav. Liikmesriigid peaksid tagama, et asjakohast teavet kogutakse nafta- ja gaasiammutamisprotsesside käigus ning et õnnetuse puhul on asjakohane teave kaitstud ja teabe kogumist tõhustatakse nõuetekohaselt. Sellega seoses peaksid liikmesriigid edendama sobivate tehniliste vahendite kasutamist asjakohaste andmete usaldusväärsuse ja salvestamise tagamiseks ning nende võimaliku väärkasutuse ennetamiseks.
- (56) Käesoleva direktiivi nõuete tõhusa rakendamise tagamiseks tuleks kehtestada tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused.
- (57) Selleks et kohendada teatud lisasid lisades sinna täiendavat teavet, mis võib muutuda vajalikuks seoses tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiivi teatavates lisades sisalduvate nõuete muutmise kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (58) Direktiivis 2004/35/EÜ tuleks muuta veevarudele tekitatud kahju mõistet, et tagada direktiivi alusel loomanike vastutuse kohaldamine direktiivis 2008/56/EÜ määratletud liikmesriikide mereala suhtes.
- (59) Mitmed käesoleva direktiivi sätted ei puuduta sisemaariikidest liikmesriike, nimelt Austriat, Tšehhi Vabariiki, Ungarit, Luksemburgi ja Slovakkia. Siiski on soovitatav, et need liikmesriigid edendaksid oma kahepoolsetes kontaktides kolmandate riikide ja asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonidega liidu õiguses sätestatud põhimõtteid ja kõrgeid standardeid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside suhtes.
- (60) Mitte kõik avamereveesid omavad liikmesriigid ei luba oma jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes käesoleva direktiivi kohaseid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse. Need liikmesriigid ei tegele sellisteks protsessideks lubade väljastamise ja suurõnnetuste ennetamisega. Seepärast oleks nende liikmesriikide jaoks kõikide käesoleva direktiivi sätete ülevõtmise ja rakendamise kohustus ebaproportsionaalne ja kasutu. Siiski võivad avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tingitud õnnetused avaldada mõju nende rannikule. Seepärast peaksid kõnealused liikmesriigid muu hulgas olema suurõnnetuste puhul valmis reageerima ja viima läbi uurimistegevust ning nad peaksid tegema kontaktpunktide kaudu koostööd teiste asjaomaste liikmesriikide ja kolmandate riikidega.

⁽¹⁾ EÜT L 240, 19.9.1977, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 17. detsembri 2012. aasta otsus 2013/5/EL Euroopa Liidu ühinemise kohta protokolliga, milles käsitletakse Vahemere kaitset mandrilava, merepõhja ja selle aluspinnase uuringutest ja kasutamisest lähtuva reostuse eest (ELT L 4, 9.1.2013, lk 13).

(61) Sisemaariikidest liikmesriigid ei ole oma geograafilise asukoha tõttu seotud ei lubade andmise ja suurõnnetuste ennetamisega avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessides ega ka potentsiaalselt mõjutatud sellistest õnnetustest teiste liikmesriikide avamerevetes. Seetõttu ei peaks nad olema kohustatud enamikku käesoleva direktiivi sätetest üle võtma. Kui aga ettevõtja, kes tegeleb ise või tütarettevõtjate kaudu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega, on registreeritud sisemaariigist liikmesriigis, peaks see liikmesriik nõudma, et asjaomane ettevõtja esitaks selliste õnnetuste kohta aruande, mida saab liidu tasandil jagada.

(62) Lisaks käesoleva direktiiviga kehtestatavatele meetmetele tuleks komisjonil uurida muid asjakohaseid võimalusi suurõnnetuste ärahoidmiseks ja nende mõju piiramiseks.

(63) Käitajad peaksid tagama, et neil on juurdepääs piisavatele füüsilistele, inim- ja finantsressurssidele, et ennetada suurõnnetusi ja piirata nende tagajärgi. Kuna aga mitte ükski olemasolev finantstagatisvahend, sealhulgas riskide jagamise kokkulepped, ei saa katta katastroofide kõiki võimalikke tagajärgi, peaks komisjon teostama üksikasjalikumaid analüüse ja uurimusi selle kohta, millised meetmed tagavad adekvaatselt toimiva vastutuskorra avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest põhjustatud kahjude puhul ning millised peaksid olema finantsuutlikkuse kriteeriumid, sealhulgas asjakohaste finantstagatisvahendite või muude kokkulepete olemasolu. See võib hõlmata vastastikuse kompensatsioonisüsteemi teostatavuse analüüsi. Komisjon peaks andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru uurimistulemuste kohta ja lisama vajadusel ettepanekud.

(64) Liidu tasandil on oluline täiendada tehnilisi standardeid tooteohutust käsitleva õigusraamistikuga, et need kehtiks liikmesriikide avamerevetes asuvate kõigi avamererajatiste, mitte üksnes teisaldamatute tootmisrajatiste suhtes. Seega peaks komisjon analüüsima üksikasjalikumalt avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside suhtes kohaldatavaid tooteohutusstandardeid.

(65) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt miinimumnõuete kehtestamist avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuste ennetamiseks ja selliste suurõnnetuste tagajärgede piiramiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja -ala

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse miinimumnõuded avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuste ennetamiseks ja selliste suurõnnetuste tagajärgede piiramiseks.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira töötajate tööohutust ja -tervishoidu käsitleva liidu õiguse, eelkõige direktiivide 89/391/EMÜ ja 92/91/EMÜ kohaldamist.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira direktiivide 94/22/EÜ, 2001/42/EÜ, 2003/4/EÜ, ⁽¹⁾ 2003/35/EÜ, 2010/75/EL ⁽²⁾ ja 2011/92/EL kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „suurõnnetus” – rajatise või seotud taristuga seoses:

a) vahejuhtum, mis hõlmab plahvatust, tulekahju, kontrolli kaotamist puuraugu üle või nafta, gaasi või ohtlike ainete leket, mis põhjustab või võib tõenäoliselt põhjustada surmajuhtumeid või raskeid vigastusi;

b) õnnetus, mis toob kaasa rajatise või seotud taristu olulise kahjustuse ning põhjustab või võib tõenäoliselt põhjustada surmajuhtumeid või raskeid vigastusi;

c) muu vahejuhtum mis toob kaasa viie või enama inimese hukkamise või rasked vigastused avamererajatisel, millest lähtub ohuallikas, või kui sama juhtub rajatise või seotud taristuga seotud avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessides osalejatega, või

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) (ELT L 41, 14.2.2003, lk 26).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

d) keskkonnaõnnetus, mis tuleneb punktides a, b ja c osutatud vahejuhtumitest.

Selleks et otsustada, kas vahejuhtum on suurõnnetus punktide a, b või d tähenduses käsitatakse tavaliselt mehitamata rajatist mehitatud rajatisena;

2) „avamere” – Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguste konventsiooni tähenduses liikmesriigi territoriaalmeres, majandusvööndis või mandrilaval asuv;

3) „avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid” – kogu rajatise või ühendatud taristuga seotud protsessid, mis hõlmavad projekteerimist, kavandamist, ehitamist, käitamist ja sulgemist seoses nafta ja gaasi uuringute ja tootmisega, kuid mis ei hõlma nafta ja gaasi transportimist ühelt rannikult teisele;

4) „risk” – vahejuhtumi toimumise tõenäosuse ja selle tagajärgede kombinatsioon;

5) „käitaja” – ettevõtja, kelle loaomanik või luba väljastav asutus on määranud teostama avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, sealhulgas kavandama ja teostama puurangu käitamist või juhtima ja kontrollima tootmisrajatise funktsioone;

6) „sobiv” – kindla ülesande või olukorra jaoks õige või täielikult asjakohane, võttes muu hulgas arvesse proportsionaalset jõukulu ja hinda, põhineb objektiivsel tõendusmaterjalil ja on tõendatud analüüsiga, vajalike standarditega võrdlemise või muude lahendustega, mida on võrreldavates olukordades kasutanud muud asutused või tööstus;

7) „ettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm;

8) „vastuvõetav” – riskiga seoses selline riskitase, mille edasisele vähendamisele kuluv aeg, hind või jõukulu oleksid sellise vähendamise kasuga võrreldes täiesti ebaproportsionaalsed. Selle hindamisel, kas aja või jõu kulutamine ning seonduvad kulud on täiesti ebaproportsionaalsed võrreldes edasise riskivähendamisest saadava kasuga, tuleb silmas pidades antud ettevõtmisele vastavaid parimate tavade riskitasemeid;

9) „luba” – luba avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks vastavalt direktiivile 94/22/EÜ;

10) „loaga hõlmatud ala” – geograafiline ala, mille kohta on antud luba;

11) „loaomanik” – loa omanik või selle ühisomanikud;

12) „töövõtja” – ettevõtja, kes on sõlminud käitajaga või omanikuga lepingu täita käitaja või omaniku nimel teatavaid ülesandeid;

13) „luba väljastav asutus” – avaliku sektori asutus, kes vastutab lubade väljaandmise eest või kontrollib nende kasutamist vastavalt direktiivis 94/22/EÜ sätestatule;

14) „pädev asutus” – vastavalt käesolevale direktiivile määratud ja talle käesoleva direktiivi alusel omistatud ülesannete eest vastutav avaliku sektori asutus. Pädev asutus võib hõlmata üht või mitut avaliku sektori asutust;

15) „uuringud” – puurimine võimalikus maardlas ja igasugused sellega seotud avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid, mis on vajalikud enne tootmisprotsesside alustamist;

16) „tootmine” – avamerel nafta ja gaasi väljamine loaga hõlmatud avamere ala süvakihtidest, sealhulgas nafta ja gaasi töötlemine avamerel ja transportimine ühendatud taristu kaudu;

17) „tootmisväline rajatis” – rajatis, mida ei kasutata nafta ja gaasi tootmiseks;

18) „üldsus” – üks või mitu üksust ja vastavalt riigi õigusaktidele või tavadele nende ühendused, organisatsioonid või rühmad;

19) „rajatis” – paikne fikseeritud või teisaldatav rajatis või kombineeritud rajatis, mis on püsivalt ühendatud sildade või muude struktuuridega ning mida kasutatakse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks või seoses nende protsessidega. Rajatised hõlmavad teisaldatavaid avamere puurplatvormi üksnes juhul, kui need on paigaldatud avamere vetesse puurimiseks, tootmiseks või muudeks avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud tegevusteks;

- 20) „tootmisrajatis” – nafta ja gaasi tootmiseks kasutatav rajatis;
- 21) „ühendatud taristu” – turvatsoonis või lähedalasuvas tsoonis liikmesriigi äranägemisel rajatisest kaugemal asuv:
- a) puurauk ja sellega seotud struktuurid, täiendavad üksused ja seadmed, mis on seotud rajatisega;
- b) seade ja rajatis, mis on seotud rajatise põhistruktuuriga või selle külge kinnitatud;
- c) rajatise külge kinnitatud torujuhtmeseade või rajatis;
- 22) „heakskiitmine” – suurõnnetusohu aruandega seotud kirjalik teade, mille pädev asutus edastab käitajale või omanikule selle kohta, et suurõnnetusohu aruanne, kui seda selles sätestatud viisil rakendatakse, vastab käesoleva direktiivi nõuetele. Heakskiitmine ei tähenda suurõnnetusohu ohjamise vastutuse üleandmist pädevale asutusele;
- 23) „suurõnnetusohu” – olukord, mis võib kujuneda suurõnnetuseks;
- 24) „puurauku käitamine” – puurauguga seotud protsess, mis võib põhjustada ainete juhuslikku keskkonda sattumist, mis võib omakorda põhjustada suurõnnetuse, sealhulgas puurauku puurimine, puurauku parandamine või muutmine, töö peatamine või puurauku käitamisest lõplik loobumine;
- 25) „kombineeritud käitamine” – protsess, mida teostatakse rajatise koos ühe või mitme muu rajatisega eesmärgil, mis on seotud muu rajatisega ning mis seega mõjutab olulisel määral ühes või mitmes rajatise töötavate isikute ohutuse või rajatise keskkonnakaitse suhtes avalduvaid riske;
- 26) „turvatsoon” – liikmesriigi kehtestatud ala, mis ulatub 500 meetri kaugusele rajatise kõikidest osadest;
- 27) „omanik” – ettevõtja, kellel on juriidiline õigus kontrollida tootmisvälise rajatise tööd;
- 28) „käitisesisene hädaolukordade lahendamise plaan” – käesoleva direktiivi nõuete kohaselt käitajate või omanike koostatud meetmete plaan, mida on vaja võtta avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest põhjustatud suurõnnetuse leviku piiramiseks või tagajärgede ohjamiseks;
- 29) „sõltumatu kontroll” – teatavate kirjalike avalduste kehtivuse hindamine ja kinnitamine käitaja või omaniku sellise ettevõtja või organisatsioonilise osa poolt, kes ei ole avaldusi kasutava ettevõtja ega organisatsioonilise osa kontrolli ega mõju all;
- 30) „sisuline muudatus” –
- a) suurõnnetusohu aruande korral nende aluste muutmine, mille põhjal esialgne aruanne heaks kiideti, mis hõlmab muu hulgas füüsilisi muudatusi, uute teadmiste või tehnoloogia kättesaadavust ning operatiivjuhtimise muudatusi;
- b) puurauku käitamise või kombineeritud käitamise teatise korral nende aluste muutmine, mille põhjal esialgne teatis heaks kiideti, mis hõlmab muu hulgas füüsilisi muudatusi, ühe rajatise asendamist teisega, uute teadmiste või tehnoloogia kättesaadavust ning operatiivjuhtimise muudatusi;
- 31) „käitamise algus” – ajahetk, mil rajatise või ühendatud taristust teostatakse esimest korda protsesse, milleks see on projekteeritud;
- 32) „naftareostusele reageerimise tõhusus” – naftareostusele reageerimise süsteemide tõhusus, mis saadakse selliste keskkonnatingimuste sageduse, kestuse ja esinemise aja analüüsimisega, mis reageerimist takistaksid. Naftareostusele reageerimise hinnangulist tõhusust väljendatakse protsendina ajast, kus selliseid tingimusi ei esine, ning see hõlmab asjaomastele rajatistele selle hinnangu tulemusel seatud tegevuspiirangute kirjeldust;
- 33) „ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid” – rajatise osad (sealhulgas arvutiprogrammid), mille eesmärk on ära hoida või piirata suurõnnetuse tagajärgi või mille tõrge põhjustaks suurõnnetuse või oleks üheks selle peamiseks põhjustajaks;
- 34) „kolmepoolne konsultatsioon” – ametlik kokkulepe, et võimaldada dialoogi ja koostööd pädeva asutuse, käitajate ja omanike ning töötajate esindajate vahel;
- 35) „tööstus” – ettevõtjad, kes tegelevad vahetult avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega, mis on kaetud käesoleva direktiiviga, või kelle tegevus on sellega tihedalt seotud;

- 36) „käitiseväline hädaolukordade lahendamise plaan” – kohaliku, riigi või piirkonna tasandi strateegia avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuse leviku piiramiseks või tagajärgede ohjamiseks, mis sisaldab käitaja kõikide vahendite kasutamist, nagu on kirjeldatud asjaomases käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaanis, ning liikmesriikide poolt kättesaadavaks tehtud täiendavate vahendite kasutamist;
- 37) „suur keskkonnaõnnetus” – õnnetus, mis toob või võib tõenäoliselt tuua kaasa märgatava kahjuliku mõju keskkonnale jaoks vastavalt direktiivile 2004/35/EÜ;

II PEATÜKK

AVAMERE NAFTA- JA GAASIAMMUTAMISPROTSESSIDEGA SEOTUD SUURÕNNETUSTE ENNETAMINE

Artikkel 3

Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid riskijuhtimise üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid nõuavad käitajatelt, et tagataks kõikide sobivate meetmete võtmine selleks, et hoida ära avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tulenevad suurõnnetused.
2. Liikmesriigid tagavad, et asjaolu, et suurõnnetuse põhjustas või seda soodustas töövõtjate tegevus või tegevusetus, ei vabasta käitajat käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmisest.
3. Suurõnnetuse toimumise korral tagavad liikmesriigid, et käitajad võtavad kõik sobivad meetmed õnnetuse tagajärgede vähendamiseks inimestevahelisele ja keskkonnale.
4. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad tagaksid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside läbiviimise süstemaatilise riskijuhtimise alusel, et suurõnnetuse jääkriskid inimestele, keskkonnale ja avamerel paiknevatele rajatistele oleksid vastuvõetavad.

Artikkel 4

Lubadega seotud ohutus- ja keskkonnaküsimused

1. Liikmesriigid tagavad, et avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks loa andmise või lubade üleandmise üle otsustamisel võetakse arvesse sellise loa taotleja suutlikkust täita loaga hõlmatud protsessidele liidu õigusaktide asjaomaste sätete, eelkõige käesoleva direktiiviga kehtestatud nõudeid.
2. Loa taotleja tehnilise ja finantsuutlikkuse hindamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse järgmist:

- a) asjaomase loaga hõlmatud alaga seotud risk, ohud ja kogu muu asjakohane teave, sealhulgas direktiivi 2008/56/EÜ artikli 8 lõike 1 punktis c osutatud merekeskkonna seisundi halvenemisest tulenevad kulutused, kui see on asjakohane;
- b) avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside konkreetne etapp;
- c) taotleja finantsuutlikkus, sealhulgas rahaline tagatis, mis võiks katta asjaomasest avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tuleneda võiva vastutuse, sealhulgas vastutus võimaliku majandusliku kahju eest, kui selline vastutus on siseriikliku õigusega ette nähtud;
- d) kättesaadav teave, mis on seotud ohutus- ja keskkonnaalase, sealhulgas suurõnnetustega seotud suutlikkusega, kui see on asjakohane neid protsesse silmas pidades, milleks luba taotleti.

Enne loa andmist või üleandmist konsulteerib avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks luba väljastav asutus vajaduse korral pädeva asutusega.

3. Liikmesriigid tagavad, et lube väljastav asutus ei väljasta luba enne, kui ta on rahul taotleja esitatud tõenditega, et liikmesriikide määratud kokkulepete alusel on esitatud või esitatakse kohane tagatis vastutuse võtmiseks seoses kõnealuste avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega. Kõnealune tagatis peab olema kehtiv avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside algusest peale. Liikmesriigid nõuavad, et taotlejad esitaks asjakohasel viisil tõendid tehnilise ja finantsvõimekuse kohta ja igasuguse muu vajaliku teabe loaga hõlmatud ala ning nafta- ja gaasiammutamisprotsesside konkreetse etapi kohta.

Liikmesriigid hindavad esimese lõigus osutatud tagatiste asjakohasust, tegemaks kindlaks, et taotlejal on piisavalt rahalisi vahendeid kõigi hädaolukordade tõhusaks lahendamiseks ja sellele järgnevas kahju kõrvaldamiseks vajalike meetmete koheks kasutuselevõtmiseks ja segamatuks kasutamiseks.

Liikmesriigid hõlbustavad jätkusuutlike rahaliste vahendite ja muude meetmete kasutuselevõtmist, et aidata loa taotlejal tõendada oma finantsuutlikkust vastavalt esimesele lõigule.

Liikmesriigid kehtestavad vähemalt menetlused kompensatsiooniuuete, sealhulgas seoses piiriüleste juhtumitega tehtavate hüvitiste kiire ja asjakohase menetlemise tagamiseks.

Liikmesriigid nõuavad loomanikelt avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud vastutusest tulenevate finantskohustuste täitmiseks piisavate vahendite säilitamist.

4. Luba väljastav asutus või loomanik määrab käitaja. Kui käitaja määrab loomanik, teavitatakse määramisest eelnevalt luba väljastavat asutust. Sellisel juhul võib luba väljastav asutus, konsulteerides vajadusel pädeva asutusega, olla käitaja määramise vastu. Sellise vastuseisu korral nõuab liikmesriik, et loomanik määraks sobiva alternatiivse käitaja või kannaks ise käesolevast direktiivist lähtuvat käitamist vastutust.

5. Loamenetlused avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks, mis on seotud kindla loaga hõlmatud alaga, viiakse läbi viisil, mis võimaldab liikmesriigil võtta enne tootmise algust arvesse uuringutegevuse käigus kogutud teavet.

6. Loa taotleja tehnilist ja finantssuutlikkust hinnates pööratakse erilist tähelepanu kõigile ökoloogiliselt tundlikele mere- ja rannikukeskkondadele, eriti ökosüsteemidele, mis mängivad olulist rolli kliimamuutuste mõju leevendamisel ja nendega kohanemisel, näiteks sooldunud märgalad ja mererohuga kaetud alad, ning merekaitsealadele, nagu nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ⁽¹⁾ kohased erikaitsealad, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta) ⁽²⁾ kohased erikaitsealad ja merekaitsealad, milles on kokku leppinud liit või asjaomased liikmesriigid rahvusvaheliste või piirkondlike lepingute raames, mille osapooled nad on.

Artikkel 5

Üldsuse osalemine seoses kavandatavate avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside mõjuga keskkonnale

1. Tootmisvälisest rajatisest lähtuva puurkaevu puurimist uuringute eesmärgil ei alustata enne, kui liikmesriigi asjakohased asutused on taganud üldsusele nõuetekohased varajased ja reaalsed võimalused osalemiseks kavandatud avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside võimalikku keskkonnamõju käsitlevas arutelus vastavalt muudele liidu õigusaktidele, eelkõige direktiividele 2001/42/EÜ ja 2011/92/EL.

2. Kui üldsuse osalemist ei ole lõike 1 kohaselt võimaldatud, tagavad liikmesriigid järgmiste meetmete võtmise:

a) üldsust teavitatakse kas avalike teadete või muude asjakohaste vahendite, näiteks elektroonilise meedia abil, kus kavatakse lubada uuringute tegemist;

⁽¹⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

⁽²⁾ ELT L 20, 26.1.2010, lk 7.

b) tehakse kindlaks asjaomane üldsus, sealhulgas üldsus, keda uurimisprotsesside lubamise otsus mõjutab või tõenäoliselt mõjutab, või kellel on huvi sellise otsuse vastu, kaasa arvatud asjakohased valitsusvälised organisatsioonid, näiteks keskkonnakaitset edendavad ja muud asjaomased organisatsioonid;

c) üldsusele tehakse kättesaadavaks asjakohane teave selliste kavandatavate protsesside kohta, muu hulgas teave otsustusprotsessis osalemise õiguse kohta, ja see, kellele võib kommentaare või küsimusi esitada;

d) üldsusel on õigus esitada kommentaare ja arvamusi, kui kõik variandid on enne uuringute lubamise otsuste tegemist avatud;

e) punkti d kohaste otsuste tegemisel võetakse kohaselt arvesse üldsuse osalemise tulemusi, ning

f) pärast üldsuse esitatud kommentaaride ja arvamuste läbivaatamist teavitab kõnealune liikmesriik üldsust kiiresti tehtud otsustest ning põhjustest ja kaalutlustest, millel kõnealused otsused põhinevad, andes sealhulgas teavet üldsuse osalemise protsessi kohta.

Tagatakse mõistlikud ajavahemikud, mis võimaldavad üldsuse osalemise eri etappidele piisavalt aega.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata alade suhtes, mille kohta anti luba enne 18. juulit 2013.

Artikkel 6

Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid loaga hõlmatud aladel

1. Liikmesriigid tagavad, et tootmisrajatisi ja ühendatud taristuid käitavad ainult loaga hõlmatud aladel üksnes artikli 4 lõike 4 kohaselt selleks määratud käitajad.

2. Liikmesriigid nõuavad, et loomanik tagaks iga käitaja suutlikkuse täita konkreetsetele protsessidele loa raames kehtestatud nõudeid.

3. Liikmesriigid nõuavad, et loomanik teeb kõigi avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside jooksul kõik endast oleneva, tagamaks, et käitaja vastab nõuetele ning täidab oma ülesandeid ja kohustusi kooskõlas käesoleva direktiiviga.

4. Juhul kui pädev asutus teeb kindlaks, et käitaja ei suuda enam täita asjakohaseid käesolevast direktiivist tulenevaid nõudeid, teavitatakse sellest luba väljastavat asutust. Seejärel teavitab luba väljastav asutus loaomanikku, kes võtab vastutuse asjakohaste kohustuste täitmise eest ning esitab luba väljastavale asutusele viivitamata uue käitaja.

5. Liikmesriigid tagavad, et tootmise ja tootmisvälise rajatisega seotud protsesse ei alustata ega jätkata enne, kui pädev asutus on vastavalt käesolevale direktiivile suurõnnetusohu aruande heaks kiitnud.

6. Liikmesriigid tagavad, et puuraugu käitamist või kombineeritud käitamist ei alustata ega jätkata enne, kui suurõnnetusohu aruanne asjakohaste rajatiste kohta on vastavalt käesolevale direktiivile heaks kiidetud. Samuti ei tohi sellist käitamist alustada ega jätkata, kui pädevale asutusele ei ole esitatud vastavalt artikli 11 lõike 1 punktidele h või i teatist puuraukude käitamise või kombineeritud käitamise kohta või kui pädev asutus esitab vastuväiteid teatise sisu kohta.

7. Liikmesriigid tagavad turvatsooni kehtestamise rajatise ümber ning laevadele sellesse turvatsooni sisenemise või seal viibimise keelustamise.

Kõnealune keeld siseneda turvatsooni või seal viibida ei kehti siiski laeva puhul, mis siseneb turvatsooni või viibib turvatsoonis:

- a) seoses vealuse kaabli või torustiku paigaldamise, kontrolli, katsetamise, parandamise, hoolduse, vahetamise, uuendamise või eemaldamisega kõnealuses turvatsoonis või selle lähedal;
- b) selleks, et osutada kõnealuses turvatsoonis asuvale rajatisele teenuseid, transportida inimesi või kaupu rajatisele või sealt ära;
- c) selleks, et teostada liikmesriigi vastutusel kõnealuses turvatsoonis asuva rajatise või seotud infrastruktuuri kontrolli;
- d) seoses elu või vara päästmise või päästmiskatsega;
- e) ilmastikutingimuste tõttu;
- f) olles merehädas, või
- g) kui käitaja, omanik või turvatsooni asukohaliikmesriik on andnud selleks nõusoleku.

8. Liikmesriigid kehtestavad mehhanismi tõhusaks osalemiseks pädeva asutuse, käitajate ja omanike ning töötajate esindajate vahelistes kolmepoolsetes konsultatsioonides, et luua suurõnnetuste ennetamisega tegelemise standardid ja poliitika.

Artikkel 7

Vastutus keskkonnakahju eest

Ilma et see piiraks direktiivi 2004/35/EÜ kohast vastutust seoses keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamisega, tagavad liikmesriigid, et loaomanik vastutab rahaliselt loaomaniku või käitaja poolt või nimel teostatavatest nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tingitud keskkonnakahju ärahoidmise ja parandamise eest vastavalt nimetatud direktiivile.

Artikkel 8

Pädeva asutuse määramine

1. Liikmesriigid määravad pädeva asutuse, kes vastutab järgmistest regulatiivsete ülesannete täitmise eest:

- a) suurõnnetusohu aruannete hindamine ja heakskiitmine, projekteerimise teatiste ja puuraukude käitamist ja kombineeritud käitamist käsitlevate teatiste ning muude sarnaste talle esitatud dokumentide hindamine;
- b) käitajate ja omanike käesoleva direktiiviga vastavuse jälgimine, sealhulgas kontrollid, uurimised ja jõustamistegevus;
- c) muude asutuste või organite, sealhulgas luba väljastava asutuse nõustamine;
- d) aastaplaanide koostamine vastavalt artiklile 21;
- e) aruannete koostamine;
- f) koostöö pädevate asutuste või kontaktpunktide vastavalt artiklile 27.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus on oma regulatiivsete ülesannete, eriti lõike 1 punktides a, b ja c nimetatud ülesannete täitmisel alati sõltumatu ja objektiivne. Sellest tulenevalt välditakse huvide konflikte ühelt poolt pädeva asutuse käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete ja teiselt poolt selliste regulatiivsete ülesannete vahel, mis on seotud avamere loodusvarade majandusliku arendamisega ning avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks lubade andmisega liikmesriigis ja samuti nimetatud protsessidest saadud tulude kogumise ja haldamisega.

3. Lõikes 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks nõuavad liikmesriigid, et pädeva asutuse regulatiivseid ülesandeid täidetakse sellises asutuses, mis on sõltumatu liikmesriigi ülesannetest seoses avamere loodusvarade majandusliku arendamisega ning avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks lubade andmisega liikmesriigis ja samuti nimetatud protsessidest saadud tulude kogumise ja haldamisega.

Kui aga tavaliselt mehitatud rajatiste koguarv on väiksem kui kuus, võib asjaomane liikmesriik otsustada esimest lõiku mitte kohaldada. Selline otsus ei piira tema lõike 2 kohaseid kohustusi.

4. Liikmesriigid teevad üldsusele kättesaadavaks kirjelduse pädeva asutuse töökorralduse kohta, täpsustades sealhulgas, miks nad pädeva asutuse tööd sellisel viisil korraldavad, ja selle kohta, kuidas nad on taganud lõikes 1 sätestatud regulatiivsete ülesannete ja lõikes 2 sätestatud kohustuste täitmise.

5. Liikmesriigid tagavad pädevatele asutustele piisavad inimressursid ja rahalised vahendid käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete täitmiseks. Kõnealused ressursid ja vahendid peavad vastama liikmesriikide avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ulatusele.

6. Liikmesriigid võivad sõlmida ametlikke kokkuleppeid asjaomaste liidu ametite ja muude sobivate asutustega, et kasutada eksperditeadmisi pädeva asutuse regulatiivsete ülesannete täitmise toetamiseks. Käesoleva lõike kohaldamisel ei peeta asutus sobivaks, kui tema objektiivsus võib olla ohustatud huvide konfliktide tõttu.

7. Liikmesriigid võivad luua mehhanismi, mille kohaselt pädeva asutuse käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete täitmise rahalised kulud võidakse katta loaomanike, käitajate või omanike poolt.

8. Kui pädev asutus koosneb rohkem kui ühest organist, teeb liikmesriik kõik endast oleneva, et vältida nende organite regulatiivsete ülesannete dubleerimist. Liikmesriigid võivad määrata ühe organi juhtivorganiks, kes vastutab käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete koordineerimise eest ja annab aru komisjonile.

9. Liikmesriigid vaatavad pädeva asutuse tegevuse läbi ja võtavad kõik vajalikud meetmed, et suurendada selle tõhusust lõikes 1 sätestatud regulatiivsete ülesannete täitmisel.

Artikkel 9

Pädeva asutuse tegevus

Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus:

- a) tegutseb sõltumatult poliitikatest, reguleerivatest otsustest või muudest kaalutlustest, mis ei ole seotud tema käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannetega;
- b) väljendab selgesti oma vastutuse ning käitaja ja omaniku vastutuse ulatuse suurõnnetuse riskide ohjamise eest vastavalt käesolevale direktiivile;
- c) kehtestab poliitika, protsessid ja menetlused artikli 11 kohaselt esitatud suurõnnetusohu aruannete ja teatiste põhjalikuks hindamiseks ning samuti liikmesriigi jurisdiktsioonis käesolevale direktiivile vastavuse jälgimiseks, sealhulgas kontrollimiseks, uurimiseks ja sunnimeetmete kasutamiseks;
- d) teeb käitajatele ja omanikele kättesaadavaks punkti c kohase poliitika, protsessid ja menetlused ning teeb nende kokkuvõtte üldsusele kättesaadavaks;
- e) vajadusel valmistab ette ja rakendab liikmesriigi muude asutustega koordineeritud või ühiseid menetlusi selleks, et täita käesoleva direktiivi kohaseid regulatiivseid ülesandeid, ja
- f) võtab poliitika, korralduse ja töökorra aluseks III lisas sätestatud põhimõtted.

Artikkel 10

Euroopa Meresõiduohutuse Ameti ülesanded

1. Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA, edaspidi „amet“) annab liikmesriikidele ja komisjonile talle määrusega (EÜ) nr 1406/2002 antud volitustest lähtuvalt tehnilist ning teadusabi.
2. Oma volituste raames teeb amet eelkõige järgmist:
 - a) aitab komisjonil ja mõjutatud liikmesriigil vastava taotluse korral tuvastada ja jälgida nafta- või gaasilekke ulatust;
 - b) aitab liikmesriike nende taotluse korral käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanide ettevalmistamisel ja elluviimisel, eriti kui tegemist on piiriüleste mõjudega liikmesriikide avamerevetes ja neist väljaspool;
 - c) töötab koos liikmesriikide ja käitajatega liikmesriikide käitiseväliste ja käitisesiseste hädaolukordade lahendamise plaanide alusel välja hädaolukorra lahendamiseks vajalike seadmete ja olemasolevate teenuste kataloogi.

3. Amet võib vastava taotluse korral:
- a) abistada komisjoni liikmesriikide käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanide hindamisel, et kontrollida, kas nimetatud plaanid on käesoleva direktiiviga kooskõlas;
 - b) vaadata läbi õppused, mis keskenduvad piiriüleste ja liidu hädaolukordade lahendamise mehhanismide testimisele.

III PEATÜKK

AVAMERE NAFTA- JA GAASIAMMUTAMISPROTSESSIDEKS VALMISTUMINE JA NENDE LÄBIVIIMINE

Artikkel 11

Dokumendid, mis tuleb esitada nafta- ja gaasiammutamisprotsesside läbiviimiseks

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja või omanik esitab pädevale asutusele järgmised dokumendid:
- a) vastavalt artikli 19 lõigetele 1 ja 5 ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika või selle piisav kirjeldus;
 - b) vastavalt artikli 19 lõigetele 3 ja 5 rajatisel kohaldatava ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteem või selle piisav kirjeldus;
 - c) kavandatud tootmisrajatise puhul projekteerimise teatis vastavalt I lisa 1. osa nõuetele;
 - d) sõltumatu kontrolli kava kirjeldus vastavalt artiklile 17;
 - e) suurõnnetusohu aruanne vastavalt artiklitele 12 ja 13;
 - f) rajatise sisulise muudatuse või demonteerimise korral suurõnnetusohu muudetud aruanne vastavalt artiklitele 12 ja 13;
 - g) artiklite 14 ja 28 kohase käitisesisese hädaolukordade lahendamise plaan või selle piisav kirjeldus;
 - h) puuraugu käitamise puhul artikli 15 kohane puuraugu käitamise teatis ja puuraugu käitamist käsitlev teave;
 - i) kombineeritud käitamise puhul artikli 16 kohane kombineeritud käitamise teatis;

- j) ümberpaigutamise teatis vastavalt I lisa 1. osale olemasoleva tootmisrajatise puhul, mis viiakse uude tootmispaika, kus seda kasutama hakatakse;
- k) muu oluline dokument pädeva asutuse nõudmisel.

2. Lõike 1 punktide a, b, d ja g kohaselt esitatavad dokumendid lisatakse lõike 1 punkti e kohaselt nõutud suurõnnetusohu aruandele. Kui seda pole varem esitatud, lisatakse puuraugu käitaja esitatav ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika lõike 1 punkti h kohaselt esitatavale puuraugu käitamise teatisele.

3. Lõike 1 punkti c kohaselt nõutav projekteerimise teatis esitatakse pädevale asutusele viimase kehtestatud tähtpäevaks enne kavandatava käitamise suurõnnetusohu aruande kavandatud esitamist. Pädev asutus vastab projekteerimise teatisele kommentaaridega, mida tuleb arvesse võtta suurõnnetusohu aruande koostamisel.

4. Kui olemasolev tootmisrajatis siseneb liikmesriigi avamerevetesse või väljub sealt, teavitab käitaja pädevat asutust kirjalikult enne kuupäeva, mil tootmisrajatis peaks sisenema liikmesriigi avamerevetesse või sealt väljuma.

5. Lõike 1 punkti j kohaselt nõutav ümberpaigutamise teatis esitatakse pädevale asutusele kavandatud arendamise piisavalt varajases etapis, et käitajal oleks võimalik võtta arvesse pädeva asutuse poolt suurõnnetusohu aruande ettevalmistamisel tõstatatud küsimusi.

6. Kui projekteerimise või ümberpaigutamise teatises tehakse enne suurõnnetusohu aruande esitamist seda mõjutav sisuline muudatus, teavitatakse pädevat asutust kõnealusest muudatusest võimalikult kiiresti.

7. Lõike 1 punkti e kohaselt nõutav suurõnnetusohu aruanne esitatakse pädevale asutusele viimase kehtestatud tähtpäevaks enne käitamise kavandatud alustamist.

Artikkel 12

Tootmisrajatise suurõnnetusohu aruanne

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja koostab artikli 11 lõike 1 punkti e kohaselt esitatava tootmisrajatise suurõnnetusohu aruande. Aruanne sisaldab I lisa 2. ja 5. osas täpsustatud teavet ning seda ajakohastatakse, kui selleks tekib vajadus või kui pädev asutus seda nõuab.

2. Liikmesriigid tagavad, et tootmisrajatise suurõnnetusohu aruande koostamise olulistel etappidel konsulteeritakse töötajate esindajatega ja selle kohta esitatakse tõendid vastavalt I lisa 2. osa punktile 3.

3. Tootmisrajatise suurõnnetusohu aruanne võib olla koostatud rajatiste rühma kohta tingimusel, et pädev asutus on andnud selleks eelneva nõusoleku.

4. Kui enne suurõnnetusohu aruande heakskiitmist on vaja täiendavat teavet, tagavad liikmesriigid, et käitaja esitab pädeva asutuse taotlusel sellise teabe ja muudab vajadusel esitatud suurõnnetusohu aruannet.

5. Kui tootmisrajatist muudetakse nii, et see toob kaasa sisulised muutused, või kui paikne tootmisrajatis kavatakse lammutada, siis koostab käitaja pädeva asutuse määratud tähtpäevaks artikli 11 lõike 1 punkti f kohaselt esitatava suurõnnetusohu muudetud aruande vastavalt I lisa 6. osale.

6. Liikmesriigid tagavad, et kavandatud muudatusi ei võeta kasutusele ning demonteerimist ei alustata enne, kui pädev asutus on tootmisrajatise suurõnnetusohu muudetud aruande heaks kiitnud.

7. Käitaja vaatab tootmisrajatise suurõnnetusohu aruande korrapäraselt ja põhjalikult läbi vähemalt iga viie aasta järel või varem, kui pädev asutus seda nõuab. Läbivaatuse tulemusest teavitatakse pädevat asutust.

Artikkel 13

Tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruanne

1. Liikmesriigid tagavad, et omanik koostab artikli 11 lõike 1 punkti e kohaselt esitataav tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruande. Aruanne sisaldab I lisa 3. ja 5. osas täpsustatud teavet ning seda ajakohastatakse, kui selleks tekib vajadus või kui pädev asutus seda nõuab.

2. Liikmesriigid tagavad, et tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruande koostamise asjaomastes etappides konsulteeritakse töötajate esindajatega ja selle kohta esitatakse tõendid vastavalt I lisa 3. osa punktile 2.

3. Kui enne suurõnnetusohu aruande rajatise kohta, mis ei ole tootmisrajatis heakskiitmist on vaja täiendavat teavet,

nõuavad liikmesriigid, et omanik esitaks pädeva asutuse taotlusel sellise teabe ja muudab vajadusel esitatud suurõnnetusohu aruannet.

4. Kui tootmisvälisest rajatist muudetakse nii, et see toob kaasa sisulised muutused või kui paikne tootmisväliseline rajatis kavatakse lammutada, siis koostab omanik pädeva asutuse määratud tähtpäevaks artikli 11 lõike 1 punkti f kohaselt esitatava suurõnnetusohu muudetud aruande vastavalt I lisa 6. osa punktidele 1, 2 ja 3.

5. Paikse tootmisvälise rajatise puhul tagavad liikmesriigid, et kavandatud muudatusi ei võeta kasutusele ning demonteerimist ei alustata enne, kui pädev asutus on paikse tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu muudetud aruande heaks kiitnud.

6. Teisaldatava tootmisvälise rajatise puhul tagavad liikmesriigid, et kavandatud muudatusi ei võeta kasutusele enne, kui pädev asutus on teisaldatava tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu muudetud aruande heaks kiitnud.

7. Omanik vaatab tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruande korrapäraselt ja põhjalikult läbi vähemalt iga viie aasta järel või varem, kui pädev asutus seda nõuab. Läbivaatuse tulemusest teavitatakse pädevat asutust.

Artikkel 14

Käitisesisesed hädaolukordade lahendamise plaanid

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad või, kui see on asjakohane, siis omanikud, koostavad käitisesisesed hädaolukordade lahendamise plaani, mis esitatakse vastavalt artikli 11 lõike 1 punktile g. Plaan koostatakse kooskõlas artikliga 28 võttes arvesse suurõnnetuste riski hindamist, mida on kasutatud kõige hiljutisema suurõnnetusohu aruande koostamise ajal. Plaan hõlmab naftareostusele reageerimise tõhususe analüüsi.

2. Kui puuraugu puurimine toimub teisaldatavas tootmisvälises rajatises, võetakse käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaanis arvesse riskihindamist, mida on kasutatud artikli 11 lõike 1 punkti h kohaselt esitatava puuraugu käitamise teatise koostamise ajal. Kui käitisesisesest hädaolukordade lahendamise plaani tuleb puuraugu eripärast või asukohast tulenevalt muuta, tagavad liikmesriigid, et puuraugu käitaja esitab pädevale asutusele muudetud käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaani või plaani asjakohase kirjelduse, et täiendada asjakohast puuraugu käitamise teatist.

3. Kui tootmisvälist rajatist kasutatakse kombineeritud käitamiseks, muudetakse käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaani nii, et see hõlmaks kombineeritud käitamist, ja see esitatakse pädevale asutusele, et täiendada asjakohast kombineeritud käitamise teatist.

Artikkel 15

Puuraugu käitamise teatis ja käitamist käsitlev teave

1. Liikmesriigid tagavad, et puuraugu käitaja koostab artikli 11 lõike 1 punkti h kohaselt pädevale asutusele esitatava teatise. Teatis esitatakse pädeva asutuse kehtestatud tähtaja jooksul enne puuraugu käitamise alustamist. Kõnealune puuraugu käitamise teatis sisaldab andmeid puuraugu projekteerimise ja kavandatud käitamise kohta kooskõlas I lisa 4. osaga. See hõlmab naftareostusele reageerimise tõhususe analüüsi.

2. Pädev asutus vaatab teatise läbi ning vajadusel võtab enne puuraugu käitamise alustamist vajaduse korral asjakohaseid meetmeid, mis võivad hõlmata ka käitamise alustamise keelamist.

3. Liikmesriigid tagavad, et puuraugu käitaja kaasab esitatud puuraugu käitamise teatisse sisulise muudatuse kavandamise ja ettevalmistamise korral sõltumatu kontrollija vastavalt artikli 17 lõike 4 punktile b ja teavitab viivitamata pädevat asutust, kui esitatud puuraugu käitamise teatisesse tehakse sisulisi muudatusi. Pädev asutus vaatab kõnealused muudatused läbi ning võtab vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.

4. Liikmesriigid tagavad, et puuraugu käitaja annab pädevale asutusele aru puuraugu käitamise kohta vastavalt II lisa sätestatud nõuetele. Aruanded esitatakse igal nädalal alates puuraugu käitamise alguse päevast või pädeva asutuse määratud ajavahe-
mike tagant.

Artikkel 16

Kombineeritud käitamise teatis

1. Liikmesriigid tagavad, et kombineeritud käitamisega tegelevad käitajad ja omanikud koostavad ühiselt artikli 11 lõike 1 punkti i kohaselt esitatava teatise. Teatis sisaldab I lisa 7. osas täpsustatud teavet. Liikmesriigid tagavad, et üks asjaomane käitaja esitab pädevale asutusele kombineeritud käitamise teatise. Teatis esitatakse pädevale asutusele viimase kehtestatud tähtpäevaks enne kombineeritud käitamise alustamist.

2. Pädev asutus vaatab teatise läbi ning vajadusel võtab enne kombineeritud käitamise alustamist asjakohaseid meetmeid, mis võivad hõlmata ka käitamise alustamise keelamist.

3. Liikmesriigid tagavad, et teatise esitanud käitaja teavitab viivitamata pädevat asutust, kui esitatud teatisesse tehakse sisulisi muudatusi. Pädev asutus vaatab teatise läbi ning võtab vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.

Artikkel 17

Sõltumatu kontroll

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud kehtestavad sõltumatu kontrolli kavad ja koostavad kavade kirjelduse, mis esitatakse vastavalt artikli 11 lõike 1 punktile d ning mis lisatakse vastavalt artikli 11 lõike 1 punktile b esitatava ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemis. Kirjeldus sisaldab I lisa 5. osas täpsustatud teavet.

2. Sõltumatu kontrolli tulemused ei piira käitaja või omaniku vastutust kontrollitavate seadmete ja süsteemide veatu ja ohutu toimimise eest.

3. Sõltumatu kontrollija valimine ning sõltumatu kontrolli kavade ülesehitus peab vastama V lisa sätestatud kriteeriumidele.

4. Sõltumatu kontrolli kavad kehtestatakse:

a) rajatistele, eesmärgiga kinnitada sõltumatult, et rajatise riskihinnangus kindlaks määratud ning suurõnnetusohu aruandes kirjeldatud ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid on sobivad ning et ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide kontrollimise ja testimise ajakava on sobiv, ajakohane ning toimib ettenähtud viisil;

b) puuraukude käitamise teatistele, eesmärgiga kinnitada sõltumatult, et puuraugu projekteerimise ja puuraugu kontrolli meetmed on alati sobivad eeldatavatele puuraugu tingimustele.

5. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud reageerivad sõltumatu kontrolli soovitudele ja võtavad nende põhjal asjakohaseid meetmeid.

6. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad ja omanikud tagaksid, et sõltumatult kontrollijalt vastavalt lõike 4 punktile a saadud nõuanded ning sellistest nõuannetest lähtuva tegevuse andmed tehakse pädevale asutusele kättesaadavaks ning et käitaja või omanik säilitab neid kuus kuud pärast nendega seotud nafta- ja gaasiammutamisprotsesside lõppu.

7. Liikmesriigid nõuavad, et puuraugu käitajad tagaksid, et käesoleva artikli lõike 4 punkti b kohased sõltumatu kontrollija tähelepanekud ja kommentaarid ning nendest lähtuv tegevus on esitatud artikli 15 kohases puuraugu käitamise teatises.

8. Tootmisrajatiste korral võetakse kontrollikava kasutusele enne projekteerimise lõpetamist. Tootmisvälise rajatise korral võetakse kava kasutusele enne käitamise alustamist liikmesriikide avamerevetes.

Artikkel 18

Pädeva asutuse volitused seoses rajatiste käitamisega

Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus:

- a) keelab sellise rajatise või ühendatud taristu käitamise või käitamise alustamise, kui suurõnnetuste ennetamiseks ja nende mõju piiramiseks koostatud suurõnnetusohu aruandes või vastavalt artikli 11 lõike 1 punkti h või i kohaselt esitatud puuraugu käitamise või kombineeritud käitamise teatises ettepanud meetmed on käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele vastamiseks ebapiisavad;
- b) erandkorras, kui tema hinnangul ei ole ohutuse ja keskkonnanakaitse nõudeid rikutud, lühendab ajavahemikku, mis on nõutud artikli 11 kohase suurõnnetusohu aruande või muude dokumentide esitamise ja tegevuse alustamise vahel;
- c) nõuab, et käitaja võtaks selliseid proportsionaalseid meetmeid, mida pädev asutus peab vajalikuks, et tagada vastavus artikli 3 lõikele 1;
- d) artikli 6 lõike 4 kohaldamise puhul võtab asjakohaseid meetmeid käitamise jätkuva ohutuse tagamiseks;
- e) on volitatud nõudma parandusi ja keelama vajaduse korral sellise rajatise või rajatise osa või ühendatud taristu edasise käitamise, mille kontrolli tulemustest, artikli 6 lõike 4 kohasest määratlusest, artikli 11 lõike 1 punkti e kohase suurõnnetusohu aruande korrapärasest läbivaatamisest või artikli 11 kohaselt esitatud teatiste muudatustest nähtub, et käesoleva direktiivi nõuded ei ole täidetud, või kui on põhjust kahelda avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside või rajatiste ohutuses.

IV PEATÜKK

ENNETAMISPOLIITIKA

Artikkel 19

Suurõnnetuste ennetamine käitajate ja omanike poolt

1. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad ja omanikud koostaksid dokumendi, kus on sätestatud artikli 11 lõike 1 punkti a kohaselt esitatav ettevõttesisene suurõnnetuste ennetamise poliitika, ja tagaksid, et seda rakendatakse nende avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside vältel, sealhulgas rakendades asjakohast järelevalvet poliitika tulemuslikkuse tagamiseks. Nimetatud dokument sisaldab I lisa 8. osas täpsustatud teavet.

2. Ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitikas tuleb arvesse võtta käitaja põhivastutust muu hulgas tema protsessidest lähtuva suurõnnetuse riski ohjamise eest ning nimetatud riskide ohjamise järjekindla parandamise eest, et tagada igal ajahetkel kaitse kõrge tase.

3. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud koostavad dokumendi, milles kirjeldatakse nende poolt artikli 11 lõike 1 punkti b kohaselt esitatavat ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemi. Nimetatud dokument sisaldab järgmist kirjeldust:

- a) organisatsiooniline korraldus suurõnnetusohu ohjamiseks;
- b) kord käesoleva direktiivi kohaste suurõnnetusohu aruannete ja, kui see on asjakohane, muude dokumentide esitamiseks, ning
- c) artikli 17 kohaselt koostatud sõltumatu kontrolli kavad.

4. Liikmesriigid loovad käitajatele ja omanikele võimalused osaleda artikli 6 lõike 8 kohaselt kehtestatud tõhusates kolme-poolsetes konsultatsioonimehhanismides. Kui see on asjakohane, võib käitaja ja omaniku osalemist sellises mehhanismis märkida ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitikas.

5. Ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitika ning ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemid koostatakse vastavalt I lisa 8. ja 9. osale ning IV lisale. Kehtivad järgmised tingimused:

- a) ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitika on kirjalik ning selles kehtestatakse üldised eesmärgid ja kord suurõnnetuse riskide ohjamiseks ning kuidas kõnealused eesmärgid saavutatakse ja kord ettevõtte tasandil jõustatakse;

b) ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteem tuleb integreerida käitaja või omaniku üldisesse juhtimissüsteemi ning see hõlmab organisatsioonilist struktuuri, vastutusi, tavasid, menetlusi, protsesse ja ressursse ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitika kindlaksmääramiseks ja rakendamiseks.

6. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud koostavad ja säilitavad oma avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidele vastavate hädaolukordade lahendamiseks vajalike seadmete täieliku loetelu.

7. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud, konsulteerides pädeva asutusega ning kasutades artikli 27 lõike 1 kohast teadmiste, teabe ja kogemuste vahetamist, koostavad ja vaatavad läbi suurõnnetusohu ohjamise parimaid tavasid käsitlevad standardid ja suunised kogu projekteerimise ning avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside olelusringi vältel ning järgivad vähemalt VI lisa suuniseid.

8. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad ja omanikud tagaksid, et nende lõike 1 kohane ettevõttesisene suurõnnetuste ennetamise poliitika dokument hõlmab ka nende liiduväliseid tootmisrajatise ja tootmisväliseid rajatise.

9. Kui käitaja või omaniku tegevus põhjustab inimestele otsest ohtu või suurendab märkimisväärselt suurõnnetuse riski, tagavad liikmesriigid, et käitaja või omanik võtab asjakohaseid meetmeid, mis võivad vajaduse korral sisaldada vastava tegevuse peatamist seniks, kuni oht või risk on vastuvõetavalt kontrolli alla saadud. Liikmesriigid tagavad, et selliste meetmete võtmise korral teavitab käitaja või omanik pädevat asutust viivitamata ja hiljemalt 24 tunni jooksul pärast kõnealuste meetmete võtmist.

10. Liikmesriigid tagavad, et vajaduse korral võtavad käitajad ja omanikud asjakohaseid meetmeid sobivate tehniliste vahendite ja protseduuride kasutamiseks, et edendada asjakohaste andmete kogumise ja salvestamise usaldusväärsus ning ennetada andmete võimalikku moonutamist.

Artikkel 20

Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid väljaspool liitu

1. Liikmesriigid nõuavad ettevõtjalt, kes on registreeritud nende territooriumil ja kes tegelevad ise või tütarettevõtjate kaudu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega väljaspool liitu kas loaomanike või käitajatena, et nad esitaksid neile vastava taotluse alusel aruande igast suurõnnetusest, millega nad on olnud seotud.

2. Käesoleva artikli lõike 1 kohase aruande taotluses täpsustab asjaomane liikmesriik nõutud teabe üksikasjad.

Selliseid aruandeid vahetatakse kooskõlas artikli 27 lõikega 1. Liikmesriigid, kellel ei ole ei pädevat asutust ega kontaktpunkti, esitavad saadud aruanded komisjonile.

Artikkel 21

Suurõnnetuste ennetamise alase õigusraamistiku järgimise tagamine

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud järgivad meetmeid, mis on kehtestatud suurõnnetusohu aruandes ning kavades, millele osutatakse puuraugu käitamise ja kombineeritud käitamise teatistes, mis on esitatud vastavalt artikli 11 lõike 1 punktidele e, h ja i.

2. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud võimaldavad pädevale asutusele või pädeva asutuse juhtimisel tegutsevatele isikutele mõistlikul ajal transpordi nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud rajatise või laevani ja selle juurest tagasi (sealhulgas nende varustuse transport) ning samuti nende majutuse, toitlustamise ja muu toimetuleku seoses rajatise külastamisega, eesmärgiga lihtsustada pädeva asutuse teostatavat järelevalvet, sealhulgas käesolevale direktiivile vastavuse kontrollimist, uurimist ja jõustamist.

3. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus koostab aasta-plaanid riskijuhtimisel põhineva suurõnnetusohu tõhusaks järelevalveks, sealhulgas kontrolliks, pidades eelkõige silmas artikli 11 kohaselt esitatud suurõnnetusohu aruannete ja muude dokumentide järgimist. Kõnealuste plaanide tõhusus vaadatakse korrapäraselt läbi ning pädev asutus võtab nende täiustamiseks vajalikke meetmeid.

Artikkel 22

Konfidentsiaalne teavitamine ohutusprobleemidest

1. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus kehtestab mehhanismid:

a) konfidentsiaalseks ja mis tahes allikast lähtuvaks teavitamiseks avamere nafta- ja gaasiammutamisega seotud ohutus- ja keskkonnaprobleemidest, ja

b) kõnealuste teadete uurimiseks, säilitades asjaomaste isikute anonüümsuse.

2. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad ja omanikud edastaksid andmed lõikes 1 kirjeldatud mehhanismide riikliku teavitamiskorra kohta oma töötajatele ning nende tegevusega seotud lepingulistele partneritele ja nende töötajatele ning tagaksid, et konfidentsiaalsele teavitamisele osutamine on lisatud asjakohasesse koolitusse ja vastavatesse teadetes.

V PEATÜKK

LÄBIPAISTVUS JA TEABE JAGAMINE*Artikkel 23***Teabe jagamine**

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud edastavad pädevale asutusele vähemalt IX lisas kirjeldatud teabe.

2. Komisjon määrab rakendusakti abil kindlaks ühise andmete esitamise vormi ning jagatava teabe üksikasjad. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 37 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

*Artikkel 24***Läbipaistvus**

1. Liikmesriigid teevad IX lisas viidatud teabe üldsusele kättesaadavaks.

2. Komisjon määrab rakendusaktiga kindlaks ühise avaldamisvormi, mis võimaldab andmete hõlpsat piiriülest võrdlust. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 37 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega. Ühine avaldamisvorm võimaldab riiklike tavade usaldusväärset võrdlemist vastavalt käesolevale artiklile ja artiklile 25.

*Artikkel 25***Aruandlus ohutuse ja keskkonnamõju kohta**

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile aastaaruande, mis sisaldab IX lisa punktis 3 täpsustatud teavet.

2. Liikmesriigid määravad asutuse, kes vastutab teabe artikli 23 kohase vahetamise ja artikli teabe 24 kohase avaldamise eest.

3. Komisjon avaldab aastaaruande, mis põhineb liikmesriikide poolt talle vastavalt lõikele 1 esitatud teabel.

*Artikkel 26***Suurõnnetusele järgnev uurimine**

1. Liikmesriigid algatavad nende jurisdiktsioonis toimunud suurõnnetuste põhjalikud uurimised.

2. Vastavalt kas uurimise või kohtumenetluse lõpus tehakse lõike 1 kohaste tähelepanekute kokkuvõtte komisjonile

kättesaadavaks. Liikmesriigid teevad tähelepanekute mittekonfidentsiaalse versiooni avalikult kättesaadavaks.

3. Liikmesriigid tagavad, et pärast lõike 1 kohast uurimist rakendab pädev asutus kõiki uurimisest tulenevaid soovitusi, mis jäävad tema tegevusvolituste piiresse.

VI PEATÜKK

KOOSTÖÖ*Artikkel 27***Koostöö liikmesriikide vahel**

1. Iga liikmesriik tagab, et tema pädev asutus vahetab regulaarselt teadmisi, teavet ja kogemusi teiste pädevate asutustega (muu hulgas avamere nafta- ja gaasiammutamise Euroopa Liidu asutuste rühma (EUOAG) kaudu) ning konsulteerib asjakohase siseriikliku ja liidu õiguse kohaldamise suhtes tööstuse, muude sidusrühmade ja komisjoniga.

Liikmesriikides, kelle jurisdiktsiooni all avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse ei toimu, saavad esimeses lõigus osutatud teavet artikli 32 lõike 1 kohaselt määratud kontaktpunktidelt.

2. Lõike 1 kohaselt vahetatud teadmised, teave ja kogemused käsitlevad eelkõige riskijuhtimise meetmete toimimist, suurõnnetuste ennetamist, vastavuskontrolli ja hädaolukordade lahendamist seoses avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega liidus ning samuti väljaspool liitu, kui see on asjakohane.

3. Iga liikmesriik tagab, et tema pädeva asutuse osalusel kehtestatakse selged ühised prioriteedid standardite ja suuniste koostamiseks ja ajakohastamiseks, et määrata kindlaks avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside parimad tavad ja edendada nende rakendamist ja järjepidevat kohaldamist.

4. Komisjon esitab liikmesriikidele hiljemalt 19. juuliks 2014 aruande, milles käsitletakse riiklike eksperdiressursside piisavust käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete täitmiseks ning mis vajaduse korral hõlmab ettepanekuid selle tagamiseks, et kõigil liikmesriikidel oleks juurdepääs piisavatele eksperdiressurssidele.

5. Liikmesriigid teavitavad komisjoni hiljemalt 19. juuliks 2016 riiklikest meetmetest, mida nad kasutavad seoses juurdepääsuga teadmistele, varaesemetele ja eksperdiressurssidele, sealhulgas artikli 8 lõike 6 kohastest ametlikest kokkulepetest.

VII PEATÜKK

HÄDAOLUKORDADEKS VALMISOLEK JA NENDE LAHENDAMINE

Artikkel 28

Käitisesiseste hädaolukordade lahendamise plaanide nõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja või omaniku poolt artikli 14 kohaselt koostatavad ja artikli 11 lõike 1 punkti g kohaselt esitatakse käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaanid:

a) võetakse viivitamata kasutusele suurõnnetuse või suurõnnetuse toimumise vahetu riski puhul ja

b) on kooskõlas artiklis 29 osutatud käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaaniga.

2. Liikmesriigid tagavad, et käitaja ja omanik säilitavad käitisesisese hädaolukordade lahendamise plaaniga seotud seadmeid ja eksperditeadmisi, et need oleksid kättesaadavuse igal ajal, ning teeb need vajaduse korral kättesaadavaks käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanide lahendamise eest vastutavatele asutustele liikmesriigis, kus käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaani kohaldatakse.

3. Käitisesisene hädaolukordade lahendamise plaan koostatakse kooskõlas I lisa 10. osaga ning seda ajakohastatakse pärast sisuliste muudatuste tegemist artikli 11 alusel esitatavas suurõnnetusohu aruandes või teatistes. Kõnealused ajakohastused esitatakse artikli 11 lõike 1 punkti g kohaselt pädevale asutusele ning neist teavitatakse asutust või asutusi, kes vastutavad käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanide koostamise eest asjaomasel alal.

4. Käitisesisene hädaolukordade lahendamise plaan seotakse õnnetuse toimumiskohas oleva rajatise töötajate kaitse ja päästmisega seotud muude meetmetega, et tagada head eeldused isikute ohutuseks ja ellujäämiseks.

Artikkel 29

Käitisevälised hädaolukordade lahendamise plaanid ja hädaolukordadeks valmisolek

1. Liikmesriigid koostavad käitisevälised hädaolukordade lahendamise plaanid, mis hõlmavad kõiki nende jurisdiktsiooni alla kuuluvaid avamere nafta- ja gaasirajatise ja ühendatud taristuid ning võimalikke mõjutatud alasid. Liikmesriigid täpsustavad loaomanike ja käitajate rolli ja rahalised kohustused käitisevälises hädaolukordade lahendamise plaanis.

2. Liikmesriik koostab käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanid koostöös asjaomaste käitajate ja omanikega ning vajaduse korral loaomanike ja pädeva asutusega ning need

plaanid võtavad arvesse käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanidega hõlmatud alal asuvate või sinna kavandatud rajatiste või ühendatud taristute kõige hilisemaid käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaanide versioone.

3. Käitisevälised hädaolukordade lahendamise plaanid koostatakse vastavalt VII lisale ning need tehakse komisjonile, teistele võimalikele mõjutatud liikmesriikidele ja üldsusele kättesaadavaks. Liikmesriigid tagavad oma käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanide kättesaadavaks tegemisel, et avaldatav teave ei põhjusta riski avamere nafta- ja gaasirajatiste ja nende käitamise ohutusele ega turvalisusele ning ei kahjusta liikmesriikide majanduslikke huve ega liikmesriikide ametnike isiklikku ohutust ja heaolu.

4. Liikmesriigid võtavad sobivaid meetmeid, mis on vajalikud geograafilise piirkonna kõigis liikmesriikides ja vajaduse korral kaugemal hädaolukordade lahendamise vahendite ja eksperditeadmiste kõrgetasemelise ühilduvuse ja koostalitlusvõime saavutamiseks. Liikmesriigid julgustavad tööstust töötama välja hädaolukordade lahendamiseks vajalikke seadmeid ja lepingulisi teenuseid, mis oleksid ühilduvad ja koostalitlusvõimelised kogu geograafilises piirkonnas.

5. Liikmesriigid säilitavad kooskõlas VIII lisa punktiga 1 andmed hädaolukordade lahendamiseks vajalike seadmete ja teenuste kohta. Kõnealused andmed tehakse kättesaadavaks teistele võimalikele mõjutatud liikmesriikidele ja komisjonile ning vastastikkuse põhimõtte alusel kolmandatele naaberriikidele.

6. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud katsetavad korrapäraselt ja tihedas koostöös liikmesriikide asjaomaste asutustega oma valmisolekut suurõnnetustele tulemuslikult reageerida.

7. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused või, kui see on asjakohane, kontaktpunktid töötavad välja koostööstsenariumid hädaolukordade puhuks. Selliseid stsenaariume hinnatakse ja ajakohastatakse vajadusel korrapäraselt.

Artikkel 30

Hädaolukordade lahendamine

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja või, kui see on asjakohane, omanik teavitab viivitamata asjaomaseid asutusi suurõnnetusest või suurõnnetuse toimumise vahetust riskist. Selline teade kirjeldab riski asjaolusid, sealhulgas võimaluse korral selle päritolu, võimalikku keskkonnamõju ning võimalikke peamisi tagajärgi.

2. Liikmesriigid tagavad, et suurõnnetuse korral võtavad käitaja või omanik kõik sobivad meetmed selle laienemise vältimiseks ja selle tagajärgede piiramiseks. Liikmesriigi asjaomased asutused võivad käitajat või omanikku abistada, sealhulgas pakkudes lisaressursse.

3. Hädaolukorra lahendamise käigus kogub liikmesriik vastavalt artikli 26 lõikele 1 suurõnnetuse põhjalikuks uurimiseks vajalikku teavet.

VIII PEATÜKK

PIIRIÜLENE MÕJU

Artikkel 31

Liikmesriikide piiriülene valmisolek hädaolukorraks ja selle lahendamiseks, kui nende jurisdiktsiooni all toimuvad avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid

1. Kui liikmesriik on seisukohal, et tema jurisdiktsiooni all aset leidma hakkavate avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetusohu võib avaldada märkimisväärset mõju teise liikmesriigi keskkonnale, siis edastab ta sellele liikmesriigile enne käitamise alustamist asjakohase teabe ning püüab koos võimaliku mõjutatud liikmesriigiga võtta ennetavaid meetmeid kahju vältimiseks.

Liikmesriik, kes leiab, et õnnetus võib teda mõjutada, võib alati paluda, et liikmesriik, kelle jurisdiktsiooni all avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid hakkavad toimuma, edastaks talle kogu asjaomase teabe. Kõnealused liikmesriigid võivad ühiselt hinnata meetmete tõhusust, ilma et see piiraks pädeva asutuse, kelle jurisdiktsiooni alla asjaomane käitaja kuulub, artikli 8 lõike 1 punktide a, b ja c kohaste regulatiivsete ülesannete täitmist.

2. Lõikes 1 määratletud suurõnnetusohu võetakse arvesse käitisesiseste ja käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanides, et lihtsustada suurõnnetuse korral ühise tõhusa lahenduse leidmist.

3. Kui on olemas risk suurõnnetuste piiriüleseks mõjuks kolmandatele riikidele, siis teevad liikmesriigid selle teabe vastastikkuse põhimõtte alusel kättesaadavaks kolmandatele riikidele.

4. Liikmesriigid kooskõlastavad omavahel väljaspool liitu asuvate aladega seotud meetmeid, et ennetada avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside võimalikku negatiivset mõju.

5. Liikmesriigid katsetavad korrapäraselt oma valmisolekut suurõnnetustele tõhusaks reageerimiseks koostöös võimalike mõjutatud liikmesriikide, asjaomaste liidu ametite ning vastastikkuse põhimõtte alusel võimalike mõjutatud kolmandate riikidega. Komisjon võib aidata kaasa õppustele, mis keskenduvad piiriüleste hädaolukordade lahendamise mehhanismide katsetamisele.

6. Suurõnnetuse või selle vahetu ohu korral, mis avaldab või võib avaldada piiriülest mõju, teavitab liikmesriik, kelle jurisdiktsiooni all kõnealune olukord tekkis, viivitamata komisjoni ja neid liikmesriike või kolmandaid riike, mis võivad hädaolukorrast mõjutatud olla, ning edastab pidevalt teavet olukorra tõhusaks lahendamiseks.

Artikkel 32

Liikmesriikide valmisolek piiriüleseks hädaolukorraks ja selle lahendamiseks, kui nende jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse

1. Liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, määravad kontaktpunktid teabe vahetamiseks asjaomaste naaberliikmesriikidega.

2. Liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, kohaldavad artikli 29 lõikeid 4 ja 7 tagamaks, et neil oleks piisav reageerimise suutlikkus juhuks, kui neid mõjutab suurõnnetus.

3. Liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, kooskõlastavad oma riiklikud merekeskkonna hädaolukorra lahendamise plaanid teiste asjaomaste liikmesriikidega määral, mis tagab kõige tõhusama reageerimise suurõnnetusele.

4. Kui liikmesriiki, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, mõjutab suurõnnetus:

a) võtab ta kõik sobivad meetmed vastavalt lõikes 3 nimetatud riiklikule hädaolukorra lahendamise plaanile;

b) tagab ta, et tema käsutuses olev teave, mis on kättesaadav tema jurisdiktsiooni piires ning võib olla asjakohane suurõnnetuse põhjalikuks uurimiseks, edastatakse või tehakse kättesaadavaks liikmesriigile, kes teostab artikli 26 kohast uurimist.

Artikkel 33

Koordineeritud lähenemisviis avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid ohutusele rahvusvahelisel tasandil

1. Komisjon edendab tihedas koostöös liikmesriikidega koostööd kolmandate riikidega, kes tegelevad avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega samades merepiirkondades kui liikmesriigid, ilma et see piiraks asjakohaste rahvusvaheliste lepingute kohaldamist.

2. Komisjon lihtsustab teabe vahetamist avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud liikmesriikide ja samade protsessidega seotud kolmandate naaberriikide vahel, et edendada ennetusmeetmeid ja piirkondlikke hädaolukordade lahendamise plaane.

3. Komisjon edendab kõrgeid ohutusstandardeid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside jaoks rahvusvahelisel tasandil asjakohastel ülemaailmsel ja riiklikel foorumitel, sealhulgas Arktika vesi käsitlevatel foorumitel.

IX PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 34

Karistused

Liikmesriigid sätestavad eeskirjad, mis käsitlevad karistusi käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise eest, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste sätete rakendamine. Sätestatud karistused peavad olema tulemuslikud, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealustest sätetest hiljemalt 19. juuliks 2015 ja teatavad viivitamata kõigist hilisematest kõnealuseid sätteid mõjutavatest muudatustest.

Artikkel 35

Komisjoni delegeeritud volitused

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 36 vastu delegeeritud õigusaktid I, II, VI ja VII lisa kohandamise kohta, täiendades neid lisateabega, mis võib muutuda vajalikuks seoses tehnika arenguga. Selliste kohandustega ei muudeta olulisel määral käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi.

Artikkel 36

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 35 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 18. juulist 2013. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt neli kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 35 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 35 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja

möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 37

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Artikkel 38

Direktiivi 2004/35/EÜ muutmise

1. Direktiivi 2004/35/EÜ artikli 2 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) „veevarudele tekitatud kahju”, st kahju, mis mõjub väga ebasoodsalt:

i) veevarude ökoloogilisele, keemilisele või kvantitatiivsele seisundile ja/või direktiivis 2000/60/EÜ määratletud ökoloogilisele potentsiaalile, mitte arvestades kahjulikku mõju, millele kohaldatakse kõnealuse direktiivi artikli 4 lõiget 7, või

ii) direktiivis 2008/56/EÜ määratletud kõnealuste merevete keskkonnaseisundile selles ulatuses, milles mere keskkonnaseisundi eriaspekte ei ole juba direktiivis 2000/60/EÜ käsitletud;”.

2. Liikmesriigid jõustavad lõike 1 nõuete järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 19. juuliks 2015. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Artikkel 39

Aruanded Euroopa Parlamendile ja nõukogule

1. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2014 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande finantstagatisvahendite kättesaadavuse ja kompensatsiooninõuete käsitlemise kohta, millele lisatakse asjakohased ettepanekud, kui see on asjakohane.

2. Komisjon edastab hiljemalt 19. juuliks 2015 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande oma hinnangu kohta liidus esinevate vastutuskordade tõhususe kohta avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tingitud kahju osas. See aruanne hõlmab hinnangut vastutust käsitlevate sätete laiendamise asjakohasuse kohta. Aruandele lisatakse ettepanekud, kui see on asjakohane.

3. Komisjon uurib, kas oleks asjakohane viia teatavad suurõnnetusi põhjustavad käitumisviisid üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/99/EÜ (keskkonna kaitsmise kohta kriminaalõiguse kaudu) ⁽¹⁾ reguleerimisalasse. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu 31. detsembriks 2014 uurimise tulemustest, lisades sellele, kui see on asjakohane, seadusandlikud ettepanekud, eeldusel et liikmesriigid teevad kättesaadavaks asjaomase teabe.

Artikkel 40

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Hiljemalt 19. juuliks 2019 hindab komisjon käesoleva direktiivi rakendamisel saadud kogemusi, võttes nõuetekohaselt arvesse pädevate asutuste pingutusi ja kogemust.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande hindamise tulemuste kohta. Aruandes esitatakse asjakohased ettepanekud direktiivi muutmiseks.

Artikkel 41

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 19. juuliks 2015.

Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

3. Erandina lõike 1 esimesest lõigust ja kui lõikes 5 ei ole sätestatud teisiti, teavitavad avamerevevtt omavad liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse ning kellel ei ole kavas anda lube sellisteks protsessideks, sellest komisjoni ja kohustuvad jõustama hiljemalt 19. juuliks 2015 üksnes need meetmed, mis on vajalikud artiklite 20, 32 ja 34 täitmiseks. Sellised liikmesriigid ei tohi kõnealusteks protsessideks lube anda enne, kui nad on üle võtnud ja rakendanud käesoleva direktiivi ülejäänud sätted ja komisjoni sellest teavitanud.

4. Erandina lõike 1 esimesest lõigust ja kui lõikes 5 ei ole sätestatud teisiti, kohustuvad sisemaariigist liikmesriigid jõustama hiljemalt 19. juuliks 2015 üksnes need meetmed, mis on vajalikud, et tagada artikli 20 täitmine.

5. Liikmesriik, kus 18. juulil 2013 ei ole registreeritud ühtki artikliga 20 hõlmatud tegutsevat ettevõtjat, ning mis jääb lõigete 3 või 4 reguleerimisalasse, kohustub jõustama need meetmed, mida on vaja artikli 20 täitmise tagamiseks ainult 12 kuud pärast sellise ettevõtja hilisemat registreerimist selles liikmesriigis või 19. juuliks 2015, sõltuvalt kumb kuupäev on hilisem.

Artikkel 42

Üleminekusätted

1. Omanike, kavandatavate tootmisrajatiste käitajate ning puuraugu käitajate või seda kavandavate ettevõtjate suhtes kohaldavad liikmesriigid artikli 41 alusel vastu võetud õigus- ja haldusnorme hiljemalt 19. juuliks 2016.

2. Olemasolevate rajatiste suhtes kohaldavad liikmesriigid artikli 41 alusel vastu võetud õigus- ja haldusnorme pärast riskihindamise dokumentatsiooni kavandatud regulatiivse läbivaatamise kuupäeva ning hiljemalt 19. juuliks 2018.

Artikkel 43

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 44

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. juuni 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ ELT L 328, 6.12.2008, lk 28.

I LISA

Artikli 11 kohaselt pädevatele asutustele esitatavatesse dokumentidesse lisatav teave**1. TOOTMISRAJATISE PROJEKTEERIMISE VÕI ÜMBERPAIGUTAMISE TEATISES ESITATAV TEAVE**

Vastavalt artikli 11 lõike 1 punktide c ja j kohaselt esitatavad tootmisrajatise projekteerimise ja ümberpaigutamise teatised sisaldavad vähemalt järgmist teavet:

- 1) rajatise käitaja nimi ja aadress;
- 2) tootmisprotsesside ja -süsteemide projekteerimise protsessi kirjeldus esialgselt kontseptsioonist kuni esitatud projektini või olemasoleva rajatise valimiseni, kasutatud asjakohased standardid ning protsessi kaasatud projektikavandid;
- 3) konkreetse rajatise ja selle asukohaga seotud suurõnnetusohu stsenaariumide kohaselt valitud projektikavandi ning esmaste riskiohjamiselementide kirjeldus;
- 4) tõendus, et kontseptsioon aitab kaasa suurõnnetusohu riski vähendamisele vastuvõetava tasemeni;
- 5) rajatise ning selle ettenähtud asukoha tingimuste kirjeldus;
- 6) ohutu käitamise keskkonnavalaste, meteoroloogiliste ja merepõhjaga seotud piirangute kirjeldus ning kord merepõhjust ja merest tingitud ohtudega seotud riskide (näiteks külgnevate rajatiste torujuhtmed ja ankurused) kindlaksmääramiseks;
- 7) suurõnnetusohu põhjustavate protsesside liikide kirjeldus;
- 8) suurõnnetusohu riski ohjamiseks kavandatud meetmete hea tulemuslikkuse säilitamiseks kasutatava ohutus- ja keskkonjauhtimise süsteemi üldkirjeldus;
- 9) sõltumatu kontrolli kavade kirjeldus ning ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide ja nende nõutava toime esialgne nimekiri;
- 10) tõendus, et rajatis sobib kavandatava tootmisprotsessi jaoks, kui olemasolev tootmisrajatis tuleb üle viia uude asukohta teistsuguse tootmisprotsessi tarvis;
- 11) tõendus, millest ilmneb, et rajatis sobib tootmisrajatiseks, kui tootmisvälist rajatist soovitakse muuta tootmisrajatiseks.

2. TOOTMISRAJATISE KÄITAMISEGA SEOTUD SUURÕNNETUSOHU ARUANDES ESITATAV TEAVE

Artikli 12 kohaselt koostatavad ja artikli 11 lõike 1 punkti e kohaselt esitatavad tootmisrajatise suurõnnetusohu aruanded sisaldavad vähemalt järgmist teavet:

- 1) kirjeldus selle kohta, kuidas võeti arvesse pädeva asutuse vastust projekteerimise teatisele;
- 2) rajatise käitaja nimi ja aadress;
- 3) kokkuvõtte töötajate osalemisest suurõnnetusohu aruande koostamises;
- 4) rajatise kirjeldus ja andmed selle võimalike seoste kohta teiste rajatiste või ühendatud taristute, sealhulgas puuraukudega;
- 5) tõendus, et kõik suurõnnetusohud on välja selgitatud, nende tõenäosust ja tagajärgi, sealhulgas ohutu käitamise keskkonnavalasteid, meteoroloogilisi ja merepõhjaga seotud piiranguid, on hinnatud ning et nende ohtude ohjamise meetmed, sealhulgas seonduvad ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid, sobivad suurõnnetuse riski vähendamiseks vastuvõetava tasemeni; selline tõendus hõlmab ka naftareostusele reageerimise tõhususele antavat hinnangut;

- 6) seda liiki protsesside kirjeldus, millega kaasneb võimalik suurõnnetusohu, ja nende isikute maksimaalne arv, kes võivad rajatises igal ajahetkel viibida;
- 7) nende seadmete ja korra kirjeldus, millega tagatakse puuraugu ohjamine, protsesside ohutus, ohtlike ainete säilitamine, tulekahjude ja plahvatuste vältimine, töötajate kaitse ohtlike ainete eest ja keskkonna kaitse tekkiva suurõnnetuse korral;
- 8) rajatises viibivate isikute suurõnnetusohu korral kaitsmise ja nende ohutu väljapääsu, evakueerimise ja päästmise korra kirjeldus ning selliste juhtimissüsteemide korrashoiuks võetavate meetmete kirjeldus, millega hoitakse ära rajatise ja keskkonna kahjustamine kõigi töötajate evakueerimise korral;
- 9) rajatise ehitamisel ja kasutuselevõtul tarvitatud asjakohased koodeksid, standardid ja suunised;
- 10) käitaja ohutuse- ja keskkonnajuhtimise süsteemi käsitlev teave, mis on tootmisrajatise seisukohast oluline;
- 11) käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaan või selle piisav kirjeldus;
- 12) sõltumatu kontrolli kava kirjeldus;
- 13) muud asjakohased üksikasjad, näiteks kui kombineeritult kasutatakse kahte või enamat rajatist viisil, mis mõjutab ühe või mitme sellise rajatise võimalikku suurõnnetusohu;
- 14) muude käesoleva direktiivi alusel esitatavate nõuetega seonduv teave, mis on saadud direktiivis 92/91/EMÜ sätestatud suurõnnetuste ennetamise nõuete kohaselt;
- 15) seoses protsessidega, mis tuleb läbi viia rajatisel, direktiivi 2011/92/EL kohaselt saadud teave, mis on seotud keskkonnale olulist või tõsist kahju põhjustavate suurõnnetuste ennetamisega ning mis on oluline seoses muude käesoleva direktiivi alusel esitatavate nõuetega;
- 16) suurõnnetusest tulenevast saasteainete lekkest tingitud kindlaks tehtud võimaliku keskkonnamõju hinnang ning selle vältimiseks, vähendamiseks või neutraliseerimiseks ette nähtud tehniliste ja mittetehniliste meetmete (sealhulgas seire) kirjeldus.

3. TOOTMISVÄLISE RAJATISE SUURÕNNETUSOHU ARUANDES ESITATAV TEAVE

Artikli 13 kohaselt koostatavad ja artikli 11 lõike 1 punkti e kohaselt esitatavad tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruanded sisaldavad vähemalt järgmist teavet:

- 1) omaniku nimi ja aadress;
- 2) kokkuvõtte töötajate osalemisest suurõnnetusohu aruande koostamises;
- 3) rajatise kirjeldus ning teiseldatava rajatise korral selle ühest asukohast teise viimise vahendite ja paigaldussüsteemi kirjeldus;
- 4) rajatises sellist liiki protsesside kirjeldus, millega kaasneb võimalik suurõnnetusohu, ning nende isikute maksimaalne arv, kes võivad rajatises igal ajahetkel viibida;
- 5) tõendus, et kõik suurõnnetusohud on välja selgitatud, nende tõenäosust ja tagajärgi, sealhulgas ohutu käitamine keskkonnaalaseid, meteoroloogilisi ja merepõhjaga seotud piiranguid, on hinnatud ning et nende ohtude ohjamise meetmed, sealhulgas seonduvad ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid, sobivad suurõnnetuse riski vähendamiseks vastuvõetava tasemeni; selline tõendus hõlmab ka naftareostusele reageerimise tõhususele antavat hinnangut;
- 6) üksuse ja selle korra kirjeldus, millega tagatakse puuraugu ohjamine, protsesside ohutus, ohtlike ainete säilitamine, tulekahjude ja plahvatuste vältimine, tööjõu kaitse ohtlike ainete eest ja keskkonna kaitse tekkiva suurõnnetuse korral;
- 7) rajatises viibivate isikute suurõnnetusohu korral kaitsmise ja nende ohutu väljapääsu, evakueerimise ja päästmise korra kirjeldus ning selliste juhtimissüsteemide korrashoiuks võetavate meetmete kirjeldus, millega hoitakse ära rajatise ja keskkonna kahjustamine kõigi töötajate evakueerimise korral;

- 8) rajatise ehitamisel ja kasutuselevõtul tarvitatud asjakohased koodeksid, standardid ja suunised;
- 9) tõendus, et kõik suurõnnetusohud on kõigi rajatise võimalike protsesside puhul välja selgitatud ning et suurõnnetuse riski on vähendatud vastuvõetava tasemeni;
- 10) ohutu käitamise keskkonnavalaste, meteoroloogiliste ja merepõhjaga seotud piirangute kirjeldus ning kord merepõhjast ja merest tingitud ohtudega seotud riskide (näiteks külgnevate rajatiste torujuhtmed ja ankurdused) kindlaksmääramiseks;
- 11) ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemi käsitlev teave, mis on tootmisvälise rajatise seisukohast oluline;
- 12) käitisesise hädaolukordade lahendamise plaani või selle piisav kirjeldus;
- 13) sõltumatu kontrolli kava kirjeldus;
- 14) muud asjakohased üksikasjad, näiteks kui kombineeritult käitatakse kahte või enamat rajatist viisil, mis mõjutab ühe või mitme sellise rajatise võimalikku suurõnnetusohu;
- 15) seoses protsessidega, mis tuleb läbi viia rajatisel, direktiivi 2011/92/EL kohaselt saadud teave, mis on seotud keskkonnale olulist või tõsist kahju põhjustavate suurõnnetuste ennetamisega ning mis on oluline seoses muude käesoleva direktiivi nõuetega;
- 16) suurõnnetusest tulenevast saasteainete lekkest tingitud kindlaks tehtud võimaliku keskkonnamõju hinnang ning selle vältimiseks, vähendamiseks või neutraliseerimiseks ette nähtud tehniliste ja mittetehniliste meetmete (sealhulgas seire) kirjeldus.

4. PUURAUГУ KÄITAMISE TEATISES ESITATAV TEAVE

Artikli 15 kohaselt koostatav ja artikli 11 lõike 1 punkti h kohaselt esitav puurauгу käitamise teatis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- 1) puurauгу käitaja nimi ja aadress;
- 2) kasutatava rajatise nimi ning omaniku nimi ja aadress või tootmisrajatise korral puurimistõid teostav lepingupartner;
- 3) üksikasjalikud andmed, mille abil on võimalik kindlaks teha puurauк ning sellega seotud rajatise ja ühendatud taristud;
- 4) teave puurauгу käitamise programmi kohta, sealhulgas selle käitamise ajavahemik, üksikasjalikud andmed puurauгу üle kontrolli kaotamise vältimiseks võetud abinõude (seadmed, puurimisvedelikud ja tsement jne) ja nende kontrollimise kohta, puurauгу suuna juhtimine ja ohutu käitamise piirangud kooskõlas riskihindamisega;
- 5) olemasoleva puurauгу korral teave selle ajaloo ja seisundi kohta;
- 6) andmed kasutatavate ohutusseadmete kohta, mida ei kirjeldata rajatise kehtivas suurõnnetusohu aruandes;
- 7) riskihindamine, mis hõlmab alljärgneva kirjeldust:
 - a) puurauгу käitamisega seotud konkreetsed ohud, sealhulgas ohutu käitamise keskkonnavalased, meteoroloogilised ja merepõhjaga seotud piirangud;
 - b) veealused ohud;
 - c) kõik veepinnal või vee all aset leidvad protsessid, millega kaasneb samal ajal võimalik suurõnnetusohu;
 - d) sobivad ohjamismeetmed;

- 8) puuraugu seisundi kirjeldus käitamise lõpus, st ajutine või alaline loobumine puuraugu käitamisest, ja teave selle kohta, kas tootmisseedmed puuraugus paigutati kasutamise jätkamiseks tulevikus;
- 9) varem esitatud puuraugu käitamise teatise muutmise korral piisavad andmed teatise täielikuks ajakohastamiseks;
- 10) kui puurauk ehitatakse, seda muudetakse või hooldatakse tootmisvälise rajatise abil, siis esitatakse järgmine lisateave:
 - a) ohutu käitamise keskkonnavalaste, meteoroloogiliste ja merepõhjaga seotud piirangute kirjeldus ning kord merepõhjast ja merest tingitud ohtudega seotud riskide (näiteks külgnevate rajatiste torujuhtmed ja ankurdu-sed) väljaselgitamiseks;
 - b) nende keskkonnatingimuste kirjeldus, mida on rajatise käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaanis arvesse võetud;
 - c) hädaolukorras toimimise korra kirjeldus, sealhulgas toimimise kord selliste keskkonda mõjutavate suurõnne-tuse puhuks, mida ei ole suurõnnetusohu aruandes kirjeldatud, ja
 - d) kirjeldus selle kohta, kuidas kooskõlastada puuraugu käitaja ja omaniku juhtimissüsteeme, et tagada suur-õnnetusohu tulemuslik juhtimine igal ajal;
- 11) aruanne puuraugu sõltumatu kontrolli tulemustega, sealhulgas puuraugu käitaja avaldus, et pärast sõltumatu kontrollija poolt puuraugu sõltumatu kontrolli tulemusel koostatud aruande ja tulemuste läbivaatamist vastab puuraugu konstruktsiooniga ja puuraugu üle kontrolli kaotamise vältimiseks võetud abinõudega seotud riskijuh-timine kõigile eeldatavatele tingimustele ja asjaoludele;
- 12) käesoleva direktiiviga seonduv teave, mis on saadud direktiivis 92/91/EMÜ sätestatud suurõnnetuste ennetamise nõuete kohaselt;
- 13) seoses puuraugu käitamisega, kogu muude käesoleva direktiivi alusel esitatavate nõuete seisukohast oluline teave, mis on saadud vastavalt direktiivile 2011/92/EL ning on seotud keskkonnale olulist või tõsist kahju põhjustavate suurõnnetuste ennetamisega.

5. KONTROLLIKAVA KOHTA ESITATAV TEAVE

Artikli 17 lõike 1 kohaselt koostatavate sõltumatu kontrolli kavade artikli 11 lõike 1 punkti d kohaselt esitatav kirjeldus sisaldab järgmist:

- a) käitaja või omaniku poolt pärast sõltumatu kontrollija aruandega tutvumist esitatud avaldus selle kohta, et suur-õnnetusohu aruande kohased kõige tähtsamad ohutusega seotud elemendid ja nende hooldussüsteem on sobivad või viiakse nõuetega kooskõlla;
- b) kontrollikava kirjeldus, sealhulgas sõltumatute kontrollijate valik, ning meetodid, millega kontrollitakse, et ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid ning kõik kavas sisalduvad üksused püsivad heas korras;
- c) punktis b osutatud kontrollimeetmete kirjeldus, mis hõlmab üksikasjalikku teavet põhimõtete kohta, mida kohaldatakse kavaga seotud ülesannete täitmisel ning kava pideval jälgimisel rajatise kogu olelusringi jooksul, sealhulgas järgmiste meetmete kirjeldus:
 - i) ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide kontroll ja testimine sõltumatute ja pädevate kontrollijate poolt;
 - ii) ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide projekti, standardi, sertifitseerimise või muude vastavuse tagamise süsteemide kontroll;
 - iii) käimasoleva töö kontroll;
 - iv) mittevastavustest teatamine;
 - v) käitaja või omaniku võetavad parandusmeetmed.

6. RAJATISE SISULISE MUUDATUSE, SEALHULGAS PAIKSE RAJATISE KÕRVALDAMISE KOHTA ESITATAV TEAVE

Kui rajatises tehakse vastavalt artikli 12 lõikele 5 ja artikli 13 lõikele 4 sisulisi muudatusi, siis sisaldab artikli 11 lõike 1 punkti f kohaselt esitatav suurõnnetusohu muudetud aruanne, mis hõlmab sisulisi muudatusi, vähemalt järgmist teavet:

- 1) käitaja või omaniku nimi ja aadress;
- 2) kokkuvõtte töötajate osalemisest läbivaadatud suurõnnetusohu aruande koostamisel;
- 3) piisavad andmed, et rajatise varasemat suurõnnetusohu aruannet ja seonduvat käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaani täielikult ajakohastada ning et tõendada suurõnnetusohu riski vähendamist vastuvõetava tasemeni;
- 4) paikse tootmisrajatise kasutusest kõrvaldamise korral:
 - a) kõigi ohtlike ainete isoleerimise meetmed ning rajatise ja ühendatud puuraukude korral puuraukude rajatisest ja keskkonnast alalise eraldamise meetmed;
 - b) rajatise tegevuse lõpetamisega seoses töötajatele ja keskkonnale avalduva suurõnnetusohu riski kirjeldus, mõjutatud elanikkonna koguarv ja riskiohjamise meetmed;
 - c) hädaolukordade lahendamise kord isikute ohutu evakueerimise ja päästmise tagamiseks ning keskkonnaalaste suurõnnetuste ennetamiseks mõeldud kontrollisüsteemide säilitamiseks.

7. KOMBINEERITUD KÄITAMISE TEATISES ESITATAV TEAVE

Artikli 16 kohaselt koostatav ja artikli 11 lõike 1 punkti i kohaselt esitatav kombineeritud käitamise teatis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- 1) teatist esitava käitaja nimi ja aadress;
- 2) kui kombineeritud käitamises osalevad muud käitajad või omanikud, siis nende nimed ja aadressid, sealhulgas kinnitus selle kohta, et nad on teatise sisuga nõus;
- 3) kirjeldus kõigi dokumendi osapoolte poolt heaks kiidetud ajutise dokumendi kujul selle kohta, kuidas kombineeritud käitamises osalevate rajatiste juhtimissüsteeme kooskõlastatakse, et vähendada suurõnnetuse riski vastuvõetavale tasemele;
- 4) nende kombineeritud käitamisega seoses kasutatavate seadmete kirjeldus, mida ei ole kirjeldatud ühegi kombineeritud käitamises osaleva rajatise kehtivas suurõnnetusohu aruandes;
- 5) järgmisi andmeid sisaldav kokkuvõtte kõigi kombineeritud käitamises osalevate käitajate ja omanike tehtud riskihindamisest:
 - a) kombineeritud käitamise jooksul tehtavate kõigi selliste protsesside kirjeldus, mis võivad kätkeada ohte, mis võivad põhjustada rajatises toimuva või rajatise seotud suurõnnetuse;
 - b) riskihindamise tulemusena võetud riskiohjamise meetmete kirjeldus;
- 6) kombineeritud käitamise kirjeldus ja neid töid kajastav programm.

8. ETTEVÕTTESISESE SUURÕNNETUSE ENNETAMISE POLIITIKA KOHTA ESITATAV TEAVE

Artikli 19 lõike 1 kohaselt koostatav ja artikli 11 lõike 1 punkti a kohaselt esitatav ettevõttesisene suurõnnetuse ennetamise poliitika sisaldab muu hulgas järgmist:

- 1) ettevõtte haldusnõukogu vastutus selle pideva tagamise eest, et ettevõttesisestest suurõnnetustest ennetamise poliitika oleks sobiv, et seda rakendataks ja et see toimiks ettenähtud viisil;
- 2) meetmed sellise tugeva ohutuskultuuri loomiseks ja säilitamiseks, mis tagab suure tõenäosusega pideva ohutu käitamise;

- 3) protsesside auditeerimise ulatus ja põhjalikkus;
- 4) meetmed soovituslike käitumisviiside tasustamiseks ja tunnustamiseks;
- 5) ettevõtte suutlikkuse ja eesmärkide hindamine;
- 6) meetmed ohutuse ja keskkonnakaitse standardite säilitamiseks ettevõtte põhiväärtusena;
- 7) formaalsed juhtimis- ja kontrollisüsteemid, mis hõlmavad ettevõtte juhatuse liikmeid ja kõrgemat juhtkonda;
- 8) pädevuse osas kasutatav lähenemisviis kõigil ettevõtte tasanditel;
- 9) ulatus, mil punktides 1–8 nimetatud andmed on kohaldatavad ettevõtja väljaspool liitu läbiviidavate avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside suhtes.

9. OHUTUS- JA KESKKONNAJUHTIMISE SÜSTEEMI KOHTA ANTAV TEAVE

Artikli 19 lõike 3 kohaselt koostatav ja artikli 11 lõike 1 punkti b kohaselt esitatav ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteem sisaldab muu hulgas järgmist:

- 1) organisatsiooni struktuur ning töötajate ülesanded ja kohustused;
- 2) suurõnnetusohude, nende tõenäosuse ja võimalike tagajärgede väljaselgitamine ja hindamine;
- 3) keskkonnamõju lisamine suurõnnetusohu aruandes sisalduvatesse suurõnnetuste riskihindamistesse;
- 4) suurõnnetusohude ohjamine tavapärase käitumise ajal;
- 5) muudatuste juhtimine;
- 6) hädaolukordade lahendamise plaani koostamine ja hädaolukordade lahendamine;
- 7) keskkonnakahju piiramine;
- 8) tegevuse jälgimine;
- 9) auditi ja läbivaatamise kord, ja
- 10) olemasolevad meetmed osalemiseks kolmepoolsetes konsultatsioonides ja konsultatsioonidest tulenevate meetmete jõustamise viis.

10. KÄITISESISESES HÄDAOLUKORDADE LAHENDAMISE PLAANIS ESITATAV TEAVE

Artikli 14 kohaselt koostatavad ja artikli 11 lõike 1 punkti g kohaselt esitatavad käitisesisesed hädaolukordade lahendamise plaanid sisaldavad muu hulgas järgmist:

- 1) hädaolukorras kasutatavate menetluste algatamise volitusega isikute nimed ja ametikohad ning käitisesisest hädaolukorra lahendamist juhtiva isiku nimi ja ametikoht;
- 2) käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaani eest vastutava asutusega suhtlemise eest vastutava isiku nimi või ametikoht;
- 3) kõigi selliste suurõnnetust põhjustada võivate prognoositavate tingimuste või vahejuhtumite kirjeldus, mida on kirjeldatud suurõnnetusohu aruandes, millele plaan on lisatud;
- 4) nende meetmete kirjeldus, mis võetakse suurõnnetust põhjustada võivate tingimuste või vahejuhtumite juhtimiseks ja nende tagajärgede piiramiseks;
- 5) saada olevate seadmete ja ressursside, sealhulgas kõigi võimalike lekete peatamise seadmete ja ressursside kirjeldus;

- 6) rajatistes viibivatele isikutele ja keskkonnale avalduvate riskide piiramise kord, sealhulgas teave hoiatuste andmise viisi ning isikutelt hoiatuse korral oodatava käitumise kohta;
 - 7) kombineeritud käitamise korral, asjaomaste rajatiste väljapääsu, evakueerimise ja päästmise kooskõlastamise kord rajatistes viibivate isikute ellujäämiseks heade eelduste tagamiseks;
 - 8) hinnanguline naftareostusele reageerimise tõhusus. Kõnealusel reageerimise analüüsis arvesse võetavad keskkonnatingimused on järgmised:
 - i) ilm, sealhulgas tuul, nähtavus, sademed ja temperatuur;
 - ii) mere seisundid, tõusud ja mõõnad ning hoovused;
 - iii) jää ja purdmaterjali esinemine;
 - iv) päevavalguse tunnid ja
 - v) muud teadaolevad keskkonnatingimused, mis võivad reageerimisvarustuse tõhusust või reageerimise üldist tulemuslikkust mõjutada.
 - 9) käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaani käivitamise eest vastutava(te)le asutus(t)ele suurõnnetusest varajast teatamist võimaldav kord, ning teave selle kohta, mis laadi teavet anda esialgses hoiatuses ning kuidas anda üksikasjalikumate teavete laekumisel;
 - 10) kord, mille alusel töötajaid koolitatakse vastavalt ülesannetele, mida nad peavad täitma, ning vajaduse korral selle kooskõlastamine käitisevälise hädaolukorra lahendajatega;
 - 11) kord käitisesise ja käitisevälise hädaolukorra lahendamise kooskõlastamiseks;
 - 12) tõendid kõigi dispergentidena kasutatavate kemikaalide varasemate tehtud hindamiste kohta, et vähendada mõju rahvatervisele ja täiendavat keskkonnakahju.
-

*II LISA***Artikli 15 lõike 4 kohaselt esitatav puuraugu käitamise aruanne**

Artikli 15 lõike 4 kohaselt pädevale asutusele esitatav puuraugu käitamise aruanne sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- 1) puuraugu käitaja nimi ja aadress;
 - 2) rajatise nimi ning käitaja või omaniku nimi ja aadress;
 - 3) üksikasjalikud andmed, mille abil on võimalik kindlaks teha puurauk ning kõik sellega seotud rajatised või ühendatud taristud;
 - 4) alates protsesside alustamisest või alates eelmisest aruandest teostatud protsesside kokkuvõte;
 - 5) järgmise läbimõõtu ning tegelik vertikaalne ja mõõdetud sügavus:
 - a) kõik puuritud augud ja
 - b) kõik paigaldatud torud;
 - 6) puurimisvedeliku tihedus aruande koostamise ajal, ja
 - 7) olemasoleva puurauguga seotud protsesside korral puuraugu praegune seisukord.
-

III LISA

Sätted, mis on seotud pädeva asutuse määramise ja tegevusega vastavalt artiklitele 8 ja 9

1. LIIKMESRIIKIDEGA SEOTUD SÄTTED

- 1) Artiklis 8 sätestatud ülesannete täitmise eest vastutava pädeva asutuse määramiseks teevad liikmesriigid vähemalt järgmist:
 - a) võtavad käesoleva direktiiviga pädevale asutusele antavate ülesannete tulemuslikku täitmist võimaldavaid korralduslikke meetmeid, sealhulgas meetmeid ohutuse ja keskkonnakaitse võrdsel viisil reguleerimiseks;
 - b) koostavad poliitikadokumendi, milles kirjeldatakse järelevalve ja jõustamise eesmärke ning pädeva asutuse kohustust saavutada läbipaistvus, järjepidevus, proportsionaalsus ja objektiivsus avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside reguleerimisel.
- 2) Liikmesriigid võtavad punktis 1 nimetatud meetmete jõustamiseks vajalikud meetmed, tehes sealhulgas järgmist:
 - a) asutusesiselt või kolmandate osapooltega sõlmitavate ametlike kokkulepete abil või mõlemal teel kättesaadavate piisavate eksperditeadmiste rahastamine, et pädev asutus saaks protsesse kontrollida ja uurida, võtta jõustamismeetmeid ning käsitleda suurõnnetusohu aruandeid ja teatisi;
 - b) asutuseväliste eksperditeadmistele tuginemise korral piisavate kirjalike suuniste koostamise ja järelevalve rahastamine, et säilitada lähenemisviisi järjepidevus ning tagada, et õiguslikult nimetatud pädev asutus säilib käesoleva direktiivi kohaselt täieliku vastutuse;
 - c) pädeva asutuse töötajate põhikoolituse, side, tehnoloogiale juurdepääsu ning reisikulude rahastamine ja päevarahade maksimine nende ametiülesannete täitmisel, et hõlbustada artikli 27 kohast pädevate asutuste vahelist koostööd;
 - d) kui see on asjakohane, siis käitajatelt või omanikelt pädeva asutuse poolt käesoleva direktiivi alusel täidetud ülesannetega seotud kulude hüvitamise nõudmine;
 - e) teadusuuringute rahastamine ja nende tegemise innustamine vastavalt pädeva asutuse käesoleva direktiivi kohastele ülesannetele;
 - f) pädeva asutuse rahastamine aruannete koostamisel.

2. PÄDEVA ASUTUSE TEGEVUSEGA SEOTUD SÄTTED

- 1) Oma artikli 9 kohaste kohustuste tõhusaks täitmiseks koostab pädev asutus
 - a) kirjaliku strateegia, kus on kirjeldatud tema kohustusi, tegevusprioriteete, st prioriteete seoses rajatiste projekteerimise ja käitamise, töökindluse tagamise ning hädaolukordadeks valmisoleku ja nende lahendamise, ja töökorraldust;
 - b) käitamise menetlused, milles kirjeldatakse, kuidas ta kontrollib käesoleva direktiiviga käitajatele ja omanikele kehtestatud kohustuste täitmist ja tagab selle, sealhulgas seda, kuidas ta käsitleb, hindab ja võtab vastu suurõnnetusohu aruandeid, käsitleb puuraugu käitamise teatisi, ja seda, kuidas määratakse konkreetse rajatise või tegevuse puhul kindlaks suurõnnetusohuga seotud riskiohjamismeetmete, sealhulgas keskkonnavalaste meetmete kontrolli vahemikud;
 - c) menetlused oma kohustuste täitmiseks, piiramata muid kohustusi, näiteks maismaa nafta- ja gaasiammutamisprotsesse ning direktiivi 92/91/EMÜ kohast korda;
 - d) kui pädev asutus koosneb rohkem kui ühest asutusest, siis ametliku lepingu, millega kehtestatakse vajalikud mehhanismid pädeva asutuse ühiseks toimimiseks, sealhulgas kõrgema juhtkonna kontroll ja järelevalve ning läbivaatamised, ühine planeerimine ja kontroll, suurõnnetusohu aruannete käsitlemisega seotud vastutuste jaotus, ühine uurimine, asutusesisene suhtlus ja ühiselt väljaspool asutust esitatavad aruanded.

- 2) Suurõnnetusohu aruannete hindamise üksikasjaliku korraga nõutakse käitajalt või omanikult kõigi käesoleva direktiivi kohaste faktiliste andmete ja muude üksikasjade esitamist. Pädev asutus tagab, et esitatakse vähemalt järgmine teave ja et vastavad nõudmised on selgelt ära toodud käitajatele ja omanikele suunatud juhistes:
- a) välja on selgitatud kõik prognoositavad ohud, mis võivad põhjustada suurõnnetuse, sealhulgas keskkonnavalase õnnetuse, nende riske on hinnatud ja riskide ohjamiseks on kindlaks määratud meetmed, sealhulgas need, mida kasutada hädaolukorras;
 - b) ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemi on piisavalt kirjeldatud, et tõendada selle vastavust käesolevale direktiivile;
 - c) paika on pandud asjakohane sõltumatu kontrolli kord ning käitaja- või omanikupoolse auditi kord.
- 3) Suurõnnetusohu aruannete põhjaliku hindamise korraldamisel tagab pädev asutus, et:
- a) esitatud on kõik nõutavad faktilised andmed;
 - b) käitaja või omanik on välja selgitanud kõik rajatise ja selle funktsioonide puhul mõistlikult prognoositavad suurõnnetusohud koos võimalike käivitavate vahejuhtumitega ning et suurõnnetusriski ohjamisel kasutatavaid meetodeid ja hindamiskriteeriume, sealhulgas analüüsi määramatustegureid on täpselt selgitatud;
 - c) riskiohjamisel on arvesse võetud rajatise olelusringi kõiki asjaomaseid etappe ning prognoositud kõiki tekkida võivaid olukordi, sealhulgas arvestades järgmist:
 - i) kuidas projekteerimisteatises kirjeldatud projekteerimisotsustes on arvesse võetud riskiohjamist, et tagada seonduvate ohutuse ja keskkonna alaste põhimõtete hõlmamine;
 - ii) kuidas rajatise käitamisel tuleb teostada puuraugutoiminguid;
 - iii) kuidas puuraugutoiminguid teostada ja ajutiselt peatada enne tootmise alustamist tootmisrajatises;
 - iv) kuidas teostada kombineeritud käitamist muude rajatistega;
 - v) kuidas rajatise tegevust lõpetada;
 - d) kuidas kavatakse vajaduse korral rakendada riskiohjamise osana kindlaksmääratud riskivähendusmeetmeid, et vähendada riske vastuvõetava tasemeni;
 - e) kas käitaja või omanik on vastuvõetavate riskitasemete saavutamiseks vajalike meetmete kindlaksmääramisel selgelt demonstreerinud, kuidas on võetud arvesse asjakohaseid häid tavasid ja usaldusväärset inseneriteadmistel põhinevaid otsuseid, häid juhtimistavasid ning inim- ja organisatsiooniliste teguritega seotud põhimõtteid;
 - f) kas hädaolukordade avastamise ning nende kiireks ja tõhusaks lahendamise meetmed ja kord on selgelt kindlaks määratud ja põhjendatud;
 - g) kas evakuatsiooni- ja päästetoimingud ning meetmed hädaolukorra eskaleerumise vältimiseks ja selle keskkonnamõju vähendamiseks on aruannetes loogiliselt ja süstemaatiliselt integreeritud, võttes arvesse tõenäolisi hädaolukorra tingimusi, milles neid kavatakse kasutada;
 - h) kuidas on nõudeid kajastatud käitisesisestes hädaolukordade lahendamise plaanides ja kas pädevale asutusele on esitatud käitisesisese hädaolukordade lahendamise plaani koopia või piisav kirjeldus;
 - i) kas suurõnnetusohu aruandes kirjeldatud ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteem on piisav suurõnnetusohu riskide ohjamise tagamiseks käitise olelusringi kõigis asjaomastes etappides, ning tagab vastavuse kõigile asjakohastele õigusnormidele ning näeb ette auditeerimise ja auditisoovituste täitmise;
 - j) kas sõltumatu kontrolli kava on täpselt selgitatud.

IV LISA

Artikli 19 kohased käitajate ja omanike kehtestatavad eeskirjad suurõnnetuste ennetamiseks

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud:
 - a) pööravad eritählepanu kõigi ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste süsteemide usaldusväärsuse ja töökindlusega seotud nõuete hindamisele ning rajavad oma kontrolli- ja hooldussüsteemid nõutava ohutuse ja keskkonnastatuse taseme saavutamisele;
 - b) võtavad asjakohaseid meetmeid, et tagada suurimal võimalikul määral, et ohtlikud ained ei satu juhuslikult nende ohutuks säilitamiseks ette nähtud torustikest, anumatest ja süsteemidest välja. Veel tagavad käitajad ja omanikud, et ühegi lekketõkke tõrke tulemusena ei toimu suurõnnetust;
 - c) koostavad loendi, milles märgitakse ära olemasolevad seadmed, nende omanik, asukoht, transport rajatisse ja nende rajatises kasutamise viis ning üksused, mis on olulised käitisesisese hädaolukordade lahendamise plaani rakendamiseks. Loendis täpsustatakse meetmed, mis on kasutusel seadmete ja menetluste kasutatavuse säilitamise tagamiseks;
 - d) tagavad, et neil on kõigi asjakohaste õigusnormide täitmise järelevalveks sobiv raamistik, integreerides oma seadusjärgsed ülesanded, mis on seotud suurõnnetusohu ohjamise ja keskkonnakaitsega, oma standardsesse töökorda; ja
 - e) pööravad eritählepanu tugeva ohutuskultuuri loomisele ja säilitamisele, mis tagab suure tõenäosusega pideva ohutu käitamise, pidades sealhulgas silmas tööjõu koostöövalmiduse tagamist muu hulgas järgmise abil:
 - i) märgatav soov pidada kolmepoolseid konsultatsioone ja võtta sellest tulenevaid meetmeid;
 - ii) õnnetuste ja ohtlike olukordade kohta aru andmise innustamine ja selle eest premeerimine;
 - iii) tõhus koostöö valitud ohutuse valdkonna esindajatega;
 - iv) teavitajate kaitse.
2. Liikmesriigid tagavad, et tööstus teeb koostööd pädevate asutustega, et luua ja rakendada ellu standardite, suuniste ja eeskirjade väljatöötamise prioriteetide kava, millest tulenevalt kasutatakse suurõnnetuste ennetamisel ja suurõnnetuse toimumise korral selle tagajärgede piiramisel parimaid tavasid.

V LISA

Sõltumatu kontrollija valik ja sõltumatu kontrolli kavade ülesehitus vastavalt artikli 17 lõikele 3

1. Liikmesriigid nõuavad, et käitaja või omanik tagavad sõltumatu kontrollija vastavuse järgmistele nõuetele, mis käsitlevad tema sõltumatust käitajast ja omanikust:
 - a) sõltumatu kontrollija ülesanded ei nõua temalt sellise ohutuse ja keskkonna seisukohast olulise elemendi või käitise või puurkaevu osa või puurkaevu kava ühegi aspekti käsitlemist, millega kontrollija on enne kontrollitööd seotud olnud või kus ta ei pruugi täiesti objektiivne olla;
 - b) sõltumatu kontrollija on piisavalt sõltumatu juhtimissüsteemist, millel on või on olnud vastutus sõltumatu kontrolli kava või puuraugu kontrolli mõne osa mis tahes aspekti eest, et tagada kontrollija objektiivsus oma ülesannete täitmisel selle kava raames.
 2. Liikmesriigid nõuavad, et käitaja või omanik tagaksid, et rajatise või puuraugu sõltumatu kontrolli kava puhul oleks täidetud järgmised tingimused:
 - a) sõltumatul kontrollijal on sobiv tehniline pädevus, sealhulgas vajadusel piisaval arvul kvalifitseeritud ja kogunud töötajaid, kes vastavad käesoleva lisa punkti 1 nõuetele kogemused;
 - b) sõltumatu kontrollija on sobivalt jaotanud sõltumatu kontrolli kava alusel ülesanded nende täitmiseks kvalifitseeritud töötajatele;
 - c) sobiv kord käitaja või omaniku ja sõltumatu kontrollija vaheliseks teabevooks;
 - d) sõltumatule kontrollijale on antud piisavad volitused, mis võimaldavad tal oma ülesandeid asjakohaselt täita.
 3. Sõltumatut kontrollijat tuleks kooskõlas sõltumatu kontrolli kavaga teavitada sisulistest muudatustest täiendavate kontrollide tarvis ning selliste täiendavate kontrollide tulemused tuleks pädevale asutusele nõudmise korral kättesaadavaks teha.
-

VI LISA

Artikli 19 lõike 7 kohase käitajate ja omanike ning pädevate asutuste vahelise koostöö prioriteetidega seotud teave

Standardite ja suuniste väljatöötamise prioriteetide seadmisel kaalutavad asjaolud peavad omama praktilist mõju suurõnnetuste ennetamisele ja nende tagajärgede piiramisele. Nende asjaolude hulka kuulub:

- a) puuraugu töökindluse, puuraugu juhtimise seadmete ja tõkete ning nende tulemuslikkuse seire täiustamine;
 - b) esmase säilitamise parandamine;
 - c) ähvardava suurõnnetuse eskaleerumist, sealhulgas puuraugu plahvatusi takistava teisese säilitamise parandamine;
 - d) usaldusväärne otsuste langetamine;
 - e) suurõnnetusohuga seotud protsesside juhtimine ja järelevalve;
 - f) olulistel ametikohtadel olevate töötajate pädevus;
 - g) tulemuslik riskiohjamine;
 - h) ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste süsteemide usaldusväärse hindamine;
 - i) peamised tulemuslikkusnäitajad;
 - j) ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemide tulemuslik integreerimine käitajate, omanike ja muude nafta- ja gaasiamutamises osalejate vahel.
-

VII LISA

Artikli 29 kohastes hädaolukordade lahendamise plaanides esitatav teave

Artikli 29 kohaselt koostatavad käitisevälised hädaolukordade lahendamise plaanid sisaldavad muu hulgas järgmist:

- a) hädaolukorras kasutatavate menetluste algatamise volitusega isikute nimed ja ametikohad ning käitisevälist hädaolukordade lahendamist juhtima volitatud isikute nimed ja ametikohad;
- b) varajast suurõnnetustest hoiatamist võimaldav kord ning seonduvad hoiatuse ja hädaolukorra lahendamise menetlused;
- c) kord käitisevälise hädaolukorra lahendamise plaani rakendamiseks vajalike ressursside koordineerimiseks;
- d) käitisesisest hädaolukorra lahendamist toetav kord;
- e) käitisevälise hädaolukorra lahendamise korra üksikasjalik kirjeldus;
- f) kord suurõnnetusega seotud sobiva teabe ja nõuannete andmiseks isikutele ja organisatsioonidele, kes võivad olla suurõnnetusest mõjutatud;
- g) kord teabe andmiseks muude liikmesriikide hädaabiteenistustele ja komisjonile võimalike piiriüleste tagajärgedega suurõnnetuse korral;
- h) kord nii maismaal kui ka avamerel elusloodusele avalduva negatiivse mõju leevendamiseks, ka juhul kui naftaga kokku puutunud loomad jõuavad kaldale enne tegelikku naftareostust.

VIII LISA

Andmed, mis tuleb esitada artikli 29 kohaste käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanide koostamisel

1. Hädaolukorras võetavate meetmete koordineerimise eest vastutav asutus või vastutavad asutused esitavad järgmised andmed:
 - a) loend, milles on ära märgitud olemasolevad seadmed, nende omanik, asukoht, rajatisse transportimise vahend ja nende suurõnnetuse kohas kasutamise viis;
 - b) nende meetmete kirjeldus, mis on kasutusel seadmete ja menetluste kasutatavuse säilitamise tagamiseks;
 - c) nende tööstuse omandis olevate seadmete loend, mida saab hädaolukorra puhul kättesaadavaks teha;
 - d) suurõnnetuste lahendamiseks kasutatava üldise korra kirjeldus, sealhulgas kõigi asjaomaste osalejate ja kõnealuse korra säilitamise eest vastutavate asutuste pädevus ja vastutusala;
 - e) meetmed, millega tagatakse seadmete, töötajate ja menetluste pidev kättesaadavus ja ajakohasus ning piisava hulga koolitatud töötajate pidev kättesaadavus;
 - f) tõendid kõigi dispergentidena kasutamiseks mõeldud kemikaalide varasemate keskkonna- ja terviseohu hinnangute kohta.
 2. Käitisevälistes hädaolukordade lahendamise plaanides peab olema selgelt kirjeldatud asutuste, hädaolukordade lahendajate, koordineerijate ja muude hädaolukorra lahendamise raames tegutsevate isikute rolli, et tagada koostöö kõigi suurõnnetuste lahendamisel.
 3. Kord hõlmab järgmisi meetmeid sellise suurõnnetuse lahendamiseks, mis võib ületada liikmesriigi võimalused või piirid:
 - a) käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanide jagamine naaberliikmesriikide ja komisjoniga;
 - b) piiriülesel tasandil loendi koostamine nii tööstuse kui ka avaliku sektori omandis olevate hädaolukorra lahendamiseks vajalike vahendite kohta ning kõigi vajalike kohanduste kohta, mis on vajalikud naaberriikide ja liikmesriikide vaheliseks seadmete ja menetluste kooskõlastamiseks;
 - c) liidu kodanikukaitse mehhanismi algatamise menetlused;
 - d) piiriüleste käitiseväliste hädaolukorra lahendamise õppuste korraldamine.
-

IX LISA

Teabe jagamine ja läbipaistvus

1. Suurõnnetusohu näitajaid käsitlev ühine andmeedastusvorm võimaldab võrrelda pädevatelt asutustelt pärinevat teave eri käitajatelt ja omanikelt pärineva teabega.
2. Pädeva asutuse, käitajate ja omanike jagatav teave hõlmab järgmiste vahejuhtumitega seotud teavet:
 - a) (kas süttinud või süttimata) nafta, gaasi või muude ohtlike ainete soovimatu keskkonda pääsemine;
 - b) puuraugu ohje kaotamine, mille tulemusena on vaja puuraugu ohjamise seadmeid rakendada, või puuraugu tõkke tõrge, mille tulemusena on vaja tõke välja vahetada või seda parandada;
 - c) ohutuse ja keskkonna seisukohast olulise elemendi tõrge;
 - d) märkimisväärne konstruktsioonilise terviklikkuse halvenemine, tule- või plahvatuskaitse kaotamine või teisaldatava rajatise puhul asukoha säilitamise võime kaotamine;
 - e) kokkupõrkekursil sõitvad laevad ja laevade tegelikud kokkupõrked avamererajatistega;
 - f) avamererajatistel või nende läheduses toimunud kopteriõnnetused;
 - g) surmaga lõppenud õnnetus;
 - h) ühe ja sama õnnetuse tulemusena viiele või enamale isikule tekkinud rasked vigastused;
 - i) igasugune töötajate evakueerimine;
 - j) märkimisväärne keskkonnajuhtum.
3. Liikmesriikide poolt vastavalt artiklile 25 esitatavad aastaaruanded sisaldavad vähemalt järgmist teavet:
 - a) rajatiste arv, vanus ja asukoht;
 - b) tehtud kontrollide ja uurimiste arv ja liik, jõustamistegevused, vastutusele võtmise kohta tehtud otsused;
 - c) juhtumeid käsitlevad andmed vastavalt artiklis 23 nõutavale ühisele aruandlussüsteemile;
 - d) avameregevust reguleeriva õigusraamistiku suur muudatus;
 - e) avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside läbiviimine seoses suurõnnetuste ennetamise ja asetleidnud suurõnnetuste tagajärgede piiramisega.
4. Punktis 2 osutatud teave sisaldab nii faktilisi kui ka analüütilisi andmeid nafta- ja gaasiammutamisprotsesside kohta ning on üheselt mõistetav. Teave ja esitatud andmed on sellised, et eri käitajate ja omanike tulemuslikkust oleks võimalik võrrelda mitte ainult ühe liikmesriigi piires, vaid ka tööstuses tervikuna liikmesriikide vahel.
5. Punktis 2 viidatud kogutud ja koostatud teave võimaldab liikmesriigil hoiatada ette võimalike ohutuse ja keskkonna seisukohast ülioluliste kaitsetõkete seisundi halvenemisest ning võimaldab võtta ennetavaid meetmeid. Teabest ilmneb samuti eri käitajate ja omanike ning tööstuses tervikuna võetud meetmete ja rakendatud kontrollide üldine tõhusus, eelkõige suurõnnetuste ennetamiseks ja keskkonnaohu minimeerimiseks.
6. Artikli 24 nõuete täitmiseks koostatakse lihtsustatud vorm, et muuta hõlpsamaks käesoleva lisa punkti 2 kohaste asjakohaste andmete avalikustamine ja artikli 25 kohane aruannete koostamine üldsusele kergesti juurdepäätaval viisil, mis lihtsustab piiriülest andmete võrdlust.

KOMISJONI AVALDUS

1. Komisjon avaldab kahetsust, et artikli 41 lõigete 3 ja 5 kohaselt on mõned liikmesriigid osaliselt vabastatud direktiivi ülevõtmise kohustusest, ning on seisukohal, et ELi õigusaktide terviklikkuse tagamiseks tuleks vältida kõnealuste erandite käsitamist pretsedendina.

2. Komisjon märgib, et liikmesriikidel on võimalus direktiivi artikli 20 ülevõtmist ja kohaldamist vältida juhul, kui nende jurisdiktsioonis ei ole praegu registreeritud ühtegi ettevõtjat, kes tegutseks avamerel väljaspool liidu territooriumi.

Kõnealuse direktiivi tõhusa jõustamise tagamiseks rõhutab komisjon eespool nimetatud liikmesriikide kohustust vastutada selle eest, et riikides juba registreeritud ettevõtjad ei hoiaks direktiivi eesmärkide saavutamist kõrvale ega laiendaks ilma riigi pädevaid asutusi teavitamata oma tegevusalasid nii, et need hõlmavad tegevust avamerel, takistades seega kõnealustel asutustel võtta vajalikke meetmeid artikli 20 täielikuks kohaldamiseks.

Komisjon võtab talle teadaolevate juhtumite puhul kõik vajalikud meetmed direktiivist kõrvalehoidmise takistamiseks.
